

Euroopan unionin virallinen lehti

L 141

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

28. toukokuuta 2013

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 488/2013, annettu 27 toukokuuta 2013, Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 204/2011 muuttamisesta 1
 - ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 489/2013, annettu 27 päivänä toukokuuta 2013, farmakologisesti vaikuttavista aineista ja niiden eläinperäisissä elintarvikkeissa esiintyvien jäämien enimmäismääriä koskevasta luokituksesta annetun asetuksen (EU) N:o 37/2010 liitteen muuttamisesta siltä osin kuin kyse vaikuttavasta aineesta kaksisäikeinen ribonukleiinihappo, joka on homologinen IAPV-viruksen (Israel Acute Paralysis Virus) ribonukleiinihapon koodin kanssa siltä osin kuin on kyse kuoriproteiinin osasta ja geenien välisen alueen osasta ⁽¹⁾ 4
 - ★ Komission asetus (EU) N:o 490/2013, annettu 27 päivänä toukokuuta 2013, väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa 6
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 491/2013, annettu 27 päivänä toukokuuta 2013, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 26

DIREKTIIVIT

- ★ Neuvoston direktiivi 2013/12/EU, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013, energiatehokkuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU mukauttamisesta Kroatian tasavallan liittymisen johdosta 28
- ★ Neuvoston direktiivi 2013/13/EU, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013, tiettyjen verotuksen alan direktiivien mukauttamisesta Kroatian tasavallan liittymisen johdosta 30

Hinta: 4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

2013/236/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2013, Kyprokselle osoitetuista erityistoimista rahoitusvakauden ja kestäväen kasvun palauttamiseksi 32

2013/237/EU:

- ★ Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 14 päivänä toukokuuta 2013, luvan antamisesta Tšekin tasavallalle ja Puolan tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonnlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 5 artiklasta poikkeavia erityistoimenpiteitä 37

2013/238/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, alueiden komitean neljän jäsenen (Yhdistynyt kuningaskunta) ja kolmen varajäsenen (Yhdistynyt kuningaskunta) nimeämisestä 42

2013/239/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, alueiden komitean virolaisen varajäsenen nimeämisestä 43

- ★ Neuvoston päätös 2013/240/YUTP, annettu 27 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan unionin poliisioperaatiosta Afganistanissa (EUPOL Afganistan) annetun päätöksen 2010/279/YUTP muuttamisesta 44

- ★ Neuvoston päätös 2013/241/YUTP, annettu 27 päivänä toukokuuta 2013, Kosovossa toteutettavasta Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatiosta, EULEX KOSOVO, hyväksytyn yhteisen toiminnan 2008/124/YUTP muuttamisesta 47

2013/242/EU:

- ★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 22 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU mukaisten kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien mallista (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 2882) ⁽¹⁾..... 48

2013/243/EU:

- ★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 24 päivänä toukokuuta 2013, tilapäisestä poikkeamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II säädetyistä alkuperäsäännöistä Swazimaan erityistilanteen huomioon ottamiseksi persikoiden, päärynöiden ja ananasten osalta (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 2906)..... 54

Huomautus lukijalle – Neuvoston asetus (EU) N:o 216/2013, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2013, Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 488/2013,

annettu 27 toukokuuta 2013,

Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 204/2011 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 215 artiklan,

ottaa huomioon Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 28 päivänä helmikuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/137/YUTP ⁽¹⁾,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteisen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 2 päivänä maaliskuuta 2011 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 204/2011 ⁽²⁾ pannaan täytäntöön päätöksessä 2011/137/YUTP säädetyt toimenpiteet.
- (2) Päätöstä 2011/137/YUTP on muutettu 22 päivänä tammikuuta 2013 annetulla neuvoston päätöksellä 2013/45/YUTP ⁽³⁾ tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen sallimiseksi silloin, kun niitä tarvitaan unionissa annetun tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen päätöksen tai jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisen tuomioistuimen päätöksen noudattamiseksi.
- (3) Päätöstä 2011/137/YUTP on muutettu 22 päivänä huhtikuuta 2013 annetulla neuvoston päätöksellä 2013/182/YUTP ⁽⁴⁾ Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2095 (2013) mukaisesti, jolla muutetaan päätöslauselman 1970 (2011) 9 kohdan a alakohdassa ja päätöslauselman 2009 (2011) 13 kohdan a alakohdassa asetettua aseiden vientikieltoa koskevia poikkeuksia.
- (4) Osa näistä toimenpiteistä kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen soveltamisalaan, minkä vuoksi niiden täytäntöön panemiseksi tarvitaan unionin tason sääntelyä erityisesti sen varmistamiseksi, että talouden toimijat soveltavat niitä yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

- (5) Asetus (EU) N:o 204/2011 olisi näin ollen muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 204/2011 seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

1. Kielletään

a) Euroopan unionin yhteisessä puolustustarvikeluettelossa (*), jäljempänä 'yhteinen puolustustarvikeluettelo', lueteltuihin tuotteisiin ja teknologiaan ja siinä lueteltujen tuotteiden toimitukseen, valmistukseen, huoltoon ja käyttöön liittyvän teknisen avun antaminen suoraan tai välillisesti Libyassa oleville henkilöille, yhteisöille tai elimille tai Libyassa käytettäväksi;

b) liitteessä I lueteltuihin tarvikkeisiin, joita voidaan käyttää kansallisissa tukahduttamistoimissa, liittyvän teknisen avun tai välityspalvelujen tarjoaminen suoraan tai välillisesti Libyassa oleville henkilöille, yhteisöille tai elimille tai Libyassa käytettäväksi;

c) yhteisessä puolustustarvikeluettelossa tai liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin ja teknologiaan liittyvän rahoituksen tai rahoitusavun, erityisesti avustusten, lainojen ja vientiluototovakuutusten, myöntäminen suoraan tai välillisesti kyseisten tuotteiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin tai niihin liittyvän teknisen avun tarjoamiseen Libyassa oleville henkilöille, yhteisöille tai elimille tai Libyassa käytettäväksi;

d) aseellisen palkka-armeijan henkilöstön toimittamiseen liittyvän teknisen avun, rahoituksen tai rahoitusavun, välityspalvelujen tai kuljetuspalvelujen tarjoaminen suoraan tai välillisesti Libyalle tai Libyassa käytettäväksi;

⁽¹⁾ EUVL L 58, 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ EUVL L 58, 3.3.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 20, 23.1.2013, s. 60.

⁽⁴⁾ EUVL L 111, 23.4.2013, s. 50.

e) tietoinen ja tarkoituksellinen osallistuminen sellaisiin toimiin, joiden tavoitteena tai seurauksena on a–d alakohdassa tarkoitettujen kieltojen kiertäminen.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen siinä säädettyjä kieltoja ei sovelleta

a) ei-tappaviin sotatarvikkeisiin liittyvän teknisen avun, rahoituksen ja rahoitusavun antamiseen, jos kyseiset tarvikkeet on tarkoitettu pelkästään humanitaarista tai suojaavaa käyttöä varten, jonka liitteessä IV luetellut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat ennalta hyväksyneet;

b) sellaisen teknisen avun, rahoituksen tai rahoitusavun antamiseen, joka liittyy muuhun aseiden ja niihin liittyvän materiaalin myyntiin ja toimituksiin, jotka pakotekomitea on ennalta hyväksynyt;

c) yksinomaan Libyan hallitukselle annettavaan turvallisuus- ja aseriisunta-apuun tarkoitettua teknisen avun, rahoituksen tai rahoitusavun antamiseen;

d) suojavaatetukseen, jota Yhdistyneiden kansakuntien henkilökunta, unionin ja sen jäsenvaltioiden henkilökunta, tiedotusvälineiden edustajat sekä humanitaarisessa työssä ja kehitysyhteistyössä toimivat työntekijät ja avustava henkilökunta vievät tilapäisesti Libyaa yksinomaan henkilökohtaiseen käyttöönsä, luodinkestävät liivit ja kypärät mukaan lukien.

3. Liitteessä IV luetellut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 kohdasta poiketen sallia sellaisen teknisen avun, rahoituksen ja rahoitusavun toimittamisen, joka liittyy tarvikkeisiin, joita voidaan käyttää kansallisiin tukahduttamistoimiin, asianmukaisesti katsominsa edellytyksin, jos ne toteavat, että kyseiset tarvikkeet on tarkoitettu pelkästään humanitaariseen tai suojaavaan käyttöön.

(*) EUVL C 69, 18.3.2010, s. 19."

2) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, liitteessä IV luetellut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat liitteessä II lueteltujen henkilöiden, yhteisöjen ja elinten osalta antaa luvan tiettyjen jäädytettujen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamiseen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseisiin varoihin tai taloudellisiin resursseihin kohdistuu tuomioistuimen, hallintoviranomaisen tai välimiesoikeuden ennen sitä päivää, jona 5 artiklassa tarkoitettu henkilö, yhteisö tai elin on sisällytetty liitteeseen II taikka kyseiseen henkilöön, yhteisöön tai elimeen on viitattu 5 artiklan 4 kohdassa, perustama panttioikeus tai tuomioistuimen, hallintoviranomaisen tai välimiesoikeuden ennen tuota päivää antama ratkaisu;

b) kyseisiä varoja tai taloudellisia resursseja käytetään yksinomaan kattamaan tällaisella panttioikeudella turvatut tai vahvistetut tuomiolla vahvistetut saatavat niiden lakien ja asetusten asettamissa rajoissa, jotka koskevat sellaisten henkilöiden oikeuksia, joilla on tällaisia saatavia;

c) panttioikeutta ei ole perustettu eikä ratkaisua annettu liitteessä II tai III luetellun taikka 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua henkilön, yhteisön tai elimen eduksi;

d) panttioikeuden tai ratkaisun tunnustaminen ei ole asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista; ja

e) jäsenvaltio on ilmoittanut panttioikeudesta tai ratkaisusta pakotekomitealle.

2. Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, liitteessä IV luetellut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat liitteessä III lueteltujen henkilöiden, yhteisöjen ja elinten osalta antaa luvan tiettyjen jäädytettujen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamiseen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseisiin varoihin tai taloudellisiin resursseihin kohdistuu välimiesoikeuden päätös, joka on annettu ennen sitä päivää, jona 5 artiklassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, oikeushenkilö, yhteisö tai elin on sisällytetty liitteeseen III, tai tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen unionissa antama päätös tai asianomaisessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen tuomioistuimen päätös, joka on annettu ennen tuota päivää tai sen jälkeen;

b) kyseisiä varoja tai taloudellisia resursseja käytetään yksinomaan kattamaan tällaisella päätöksellä turvatut tai vahvistetut saatavat niiden lakien ja asetusten asettamissa rajoissa, jotka koskevat sellaisten henkilöiden oikeuksia, joilla on tällaisia saatavia;

c) päätöstä ei ole annettu liitteessä II tai III luetellun taikka 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, yhteisön tai elimen eduksi; ja

d) päätöksen tunnustaminen ei ole asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista.

3. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikista tämän artiklan nojalla annetuista luvista."

3) Lisätään 9 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"c) 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuomioistuimen, hallintoviranomaisen tai välimiesoikeuden perustaman panttioikeuden tai antaman ratkaisun nojalla maksettaviksi tulevat maksut;

d) 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tuomioistuimen, hallintoviranomaisen tai välimiesoikeuden unionissa antaman tai asianomaisessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisen päätöksen nojalla maksettaviksi tulevat maksut,".

4) Lisätään 13 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Edellä oleva 2 kohta ei estä jäsenvaltioita jakamasta tarvittaessa tällaisia tietoja Libyan ja muiden jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti siinä tarkoituksessa, että väärinkäytettyjen varojen takaisin perimistä helpotetaan."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2013.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. ASHTON

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 489/2013,

annettu 27 päivänä toukokuuta 2013,

farmakologisesti vaikuttavista aineista ja niiden eläinperäisissä elintarvikkeissa esiintyvien jäämien enimmäismääriä koskevasta luokituksesta annetun asetuksen (EU) N:o 37/2010 liitteen muuttamisesta siltä osin kuin kyse vaikuttavasta aineesta kaksisäikeinen ribonukleiinihappo, joka on homologinen IAPV-viruksen (Israel Acute Paralysis Virus) ribonukleiinihapon koodin kanssa siltä osin kuin on kyse kuoriproteiinin osasta ja geenien välisen alueen osasta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 470/2009⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan yhdessä sen 17 artiklan kanssa,

ottaa huomioon eläinlääkekomitean muotoileman Euroopan lääkeviraston lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionissa elintarviketuotantoeläimille tarkoitetuissa eläinlääkkeissä tai kotieläintaloudessa käytettävissä biosidivalmisteissa käytettäviksi tarkoitettujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärät (MRL) olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 470/2009 mukaisesti.
- (2) Farmakologisesti vaikuttavat aineet ja niiden jäämien enimmäismääriä eläinperäisissä elintarvikkeissa koskeva luokitus vahvistetaan farmakologisesti vaikuttavista aineista ja niiden eläinperäisissä elintarvikkeissa esiintyvien jäämien enimmäismääriä koskevasta luokituksesta 22 päivänä joulukuuta 2009 annetun komission asetuksen (EU) N:o 37/2010⁽²⁾ liitteessä.
- (3) Euroopan lääkevirastolle on toimitettu hakemus, joka koskee jäämien enimmäismäärän vahvistamista kaksisäikeiselle ribonukleiinihapolle, joka on homologinen mehiläisen IAPV-viruksen (Israel Acute Paralysis Virus) ribonukleiinihapon koodin kanssa siltä osin kuin on kyse kuoriproteiinin osasta ja geenien välisen alueen osasta.

(4) Eläinlääkekomitea on suositellut, että tämän farmakologisesti vaikuttavan aineen osalta ei ole asianmukaista noudattaa vakiintunutta farmakologista ja toksikologista lähestymistapaa, jossa vahvistetaan siedettävän päiväsaannin taso, ja että ei ole tarpeen vahvistaa hunajaan sovellettavaa jäämien enimmäismäärää siltä osin kuin kyse kaksisäikeisestä ribonukleiinihaposta, joka on homologinen mehiläisen IAPV-viruksen (Israel Acute Paralysis Virus) ribonukleiinihapon koodin kanssa siltä osin kuin on kyse kuoriproteiinin osasta ja geenien välisen alueen osasta.

(5) Asetuksen (EY) N:o 470/2009 5 artiklan mukaan Euroopan lääkeviraston on aina harkittava, voitaisiinko farmakologisesti vaikuttavalle aineelle jonkin tietyn elintarvikkeen osalta vahvistettuja jäämien enimmäismääriä soveltaa samasta eläinlajista peräisin olevaan toiseen elintarvikkeeseen tai voitaisiinko farmakologisesti vaikuttavalle aineelle yhden tai useamman eläinlajin osalta vahvistettuja jäämien enimmäismääriä soveltaa muihin lajeihin. Eläinlääkekomitea totesi, että tämän vaikuttavan aineen osalta ekstrapolointia muihin elintarvikkeita tuottaviin eläinlajeihin ei voida käyttää.

(6) Asetuksen (EU) N:o 37/2010 liitteessä olevaa taulukkoa 1 olisi sen vuoksi muutettava niin, että siihen sisällytetään vaikuttava aine kaksisäikeinen ribonukleiinihappo, joka on homologinen mehiläisen IAPV-viruksen (Israel Acute Paralysis Virus) ribonukleiinihapon koodin kanssa siltä osin kuin on kyse kuoriproteiinin osasta ja geenien välisen alueen osasta, ja samalla olisi vahvistettava, että hunajaan sovellettavaa jäämien enimmäismäärää ei ole tarpeen määrittää.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkekomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 37/2010 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EUVL L 152, 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUVL L 15, 20.1.2010, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2013.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE

Lisätään asetuksen (EU) N:o 37/2010 liitteessä olevaan taulukkoon 1 seuraava vaikuttava aine aakkosjärjestyksen mukaiseen kohtaan:

Farmakologisesti vaikuttava aine	Merkkijäämä	Eläinlajit	Jäämien enimmäismäärä (MRL)	Kohdekudos	Muut säännökset (asetuksen (EY) N:o 470/2009 14 artiklan 7 kohdan mukaisesti)	Hoitoluokitus
"Kaksisäikeinen ribonukleiinihappo, joka on homologinen IAPV-viruksen (Israel Acute Paralysis Virus) ribonukleiinihapon koodin kanssa siltä osin kuin on kyse kuoriproteiinin osasta ja geenien välisen alueen osasta	EI SOVELLETA	Mehiläiset	MRL-arvoa ei edellytetä	Hunaja	EI OLE	EI OLE"

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 490/2013,**annettu 27 päivänä toukokuuta 2013,****väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöön otosta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. Vireillepano**

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 29 päivänä elokuuta 2012 julkaistulla ilmoituksella ⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevan biodieselin tuonnissa unioniin.
- (2) Tutkimus pantiin vireille valituksen johdosta, jonka teki 17 päivänä heinäkuuta 2012 European Biodiesel Board, jäljempänä 'valituksen tekijä', sellaisten tuottajien puolesta, joiden osuus biodieselin kokonaistuotannosta unionissa on yli 60 prosenttia. Valituksessa esitetty alustava näyttö kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi tutkimuksen vireille panemiseksi.
- (3) Komissio asetti 30 päivänä tammikuuta 2013 kirjaamisvelvoitteen asianomaisista maista peräisin olevan saman tuotteen tuonnille 28 päivänä tammikuuta 2013 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 79/2013 ⁽³⁾.
- (4) Komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 10 päivänä marraskuuta 2012 julkaistulla ilmoituksella ⁽⁴⁾ Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuontia unioniin koskevan tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta ja pani vireille erillisen tutkimuksen.

2. Tutkimusajanjakso

- (5) Polkumyöntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2011 ja 30 päivän kesäkuuta 2012 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2009 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

3. Tutkimuksen osapuolet

- (6) Komissio ilmoitti virallisesti tutkimuksen vireillepanosta valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille Argentiinassa ja Indonesiassa, tiedossa oleville tuojille, toimittajille, käyttäjille ja järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Argentiinan ja Indonesian viranomaisille. Vireillepanoilmoituksessa kehoitettiin kaikkia asianomaisia osapuolia, joita tutkimus koskee, ilmoittautumaan komissiolle.
- (7) Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (8) Valituksen tekijät, vientiä harjoittavat Argentiinan ja Indonesian tuottajat, tuojat sekä Argentiinan ja Indonesian viranomaiset esittivät näkökantansa. Kaikkia niitä asiaan liittyviä osapuolia kuultiin, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

3.1. Otanta

- (9) Ottaen huomioon tutkimuksessa osallisina olevien Argentiinan ja Indonesian vientiä harjoittavien tuottajien, unionin etuyhteydettömien tuojien ja unionin tuottajien suuren määrän ja voidakseen saattaa tutkimuksen päätökseen lakisäätteisessä määräajassa komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa valita perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti tutkittavaksi Argentiinan ja Indonesian vientiä harjoittavista tuottajista, etuyhteydettömistä tuojista ja unionin tuottajista kohtuullisen kokoisen otoksen (tästä menettelystä käytetään nimitystä 'otanta').

3.2. Argentiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (10) Jotta komissio pystyisi päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen, kaikkia Argentiinan vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan komissiolle ja toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot.
- (11) Kymmenen vientiä harjoittavaa tuottajaa tai vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää toimitti pyydetty tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Kaksi yritystä ilmoitti kuitenkin, että niillä ei ollut lainkaan vientiä unioniin (tai ei lainkaan tuotantoa) tutkimusajanjaksolla.
- (12) Loput kahdeksan vientiä harjoittavaa tuottajaa (tai tuottajaryhmää) vastasivat viennin koko määrästä unioniin tutkimusajanjaksolla.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUVL C 260, 29.8.2012, s. 8⁽³⁾ EUVL L 27, 29.1.2013, s. 10.⁽⁴⁾ EUVL C 342, 10.11.2012, s. 12

(13) Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti vientiä harjoittavista tuottajista tai vientiä harjoittavien tuottajien ryhmistä kolme otokseen, joka perustui tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Valitun otoksen osuus on 86 prosenttia edellä 12 kappaleessa tarkoitettujen kahdeksan vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamasta tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä tutkimusajanjaksolla.

(14) Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia sekä Argentiinan tuottajien järjestöä ja Argentiinan viranomaisia kuultiin edustavan otoksen valinnasta, eivätkä ne esittäneet vastalauseita.

3.3. Yksilöllinen tarkastelu

(15) Mikään otokseen kuulumaton argentiinalainen yritys ei pyytänyt perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaista yksilöllistä tarkastelua.

3.4. Indonesianlaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

(16) Jotta komissio pystyisi päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen, kaikkia indonesialaisia vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan komissiolle ja toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot.

(17) Kahdeksan vientiä harjoittavaa tuottajaa tai vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää toimitti pyydetty tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Kolme yritystä ilmoitti kuitenkin, että niillä ei ollut lainkaan vientiä unioniin tutkimusajanjaksolla.

(18) Loput viisi vientiä harjoittavaa tuottajaa (tai tuottajaryhmää) vastasivat kaikesta unioniin suuntautuvasta viennistä tutkimusajanjaksolla.

(19) Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti vientiä harjoittavista tuottajista tai vientiä harjoittavien tuottajien ryhmistä neljä otokseen, joka perustui tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otokseen valittu osuus on 99 prosenttia edellä 18 kappaleessa tarkoitettujen viiden vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamasta tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä tutkimusajanjaksolla.

(20) Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Indonesian viranomaisia kuultiin.

3.5. Yksilöllinen tarkastelu

(21) Mikään otokseen kuulumaton indonesialainen yritys ei pyytänyt perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaista yksilöllistä tarkastelua.

3.6. Etuyhteydettömiä tuojia koskeva otanta

(22) Jotta komissio pystyisi päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen, kaikkia etuyhteydettömiä tuojia pyydettiin ilmoittautumaan komissiolle ja toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot. Yksikään tuoja ei kuitenkaan toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa.

3.7. Unionin tuottajia koskeva otanta

(23) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut unionin tuottajia edustavan otoksen. Otokseen sisältyi kahdeksan unionin tuottajaa, joiden komissio tiesi ennen tutkimuksen vireillepanoa tuottavan biodieseliä. Komissio valitsi otoksen tuotantomäärän, myyntimäärän ja maantieteellisen sijainnin perusteella. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus unionin tuotannosta oli 27 prosenttia.

(24) Vireillepanoilmoituksessa kehoitettiin myös asianomaisia osapuolia esittämään kantansa alustavasta otoksesta. Kun ehdotetusta otoksesta ilmoitettiin, kaksi yritystä, jotka oli tarkoitus sisällyttää otokseen, perui yhteistyönsä, ja ne korvattiin kahdella muulla yrityksellä. Unionin tuotannonala esitti myös, että otokseen olisi sisällytettävä vähintään yksi pk-yritys, sillä biodieselin tuottajina on suuri määrä pk-yrityksiä. Tämä pyyntö hyväksyttiin.

(25) Otoksen katsotaan edustavan unionin tuotannonalaa.

3.8. Kyselyvastaukset

(26) Kyselylomake lähetettiin kolmelle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle tai tuottajien ryhmälle Argentiinassa, neljälle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle tai tuottajien ryhmälle Indonesiassa ja kahdeksalle otokseen valitulle unionin tuottajalle.

(27) Vastaus kyselylomakkeeseen saatiin seitsemältä otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta tai tuottajien ryhmältä Argentiinasta ja Indonesiasta, kahdeksalta otokseen valitulta unionin tuottajalta ja kolmelta käyttäjältä.

3.9. Tarkastuskäynnit

(28) Komissio on hankkinut ja tarkastanut kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäynnejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) unionin tuottajat

— Bio-Oils Huelva S.L., Huelva, Espanja

— Biocom Energia S.L., Valencia, Espanja

- Diester Industrie S.A.S., Pariisi, Ranska
- Elin Biofuels S.A., Kifissia, Kreikka
- Novaol S.R.L., Milan, Italia
- Perstorp BioProducts A.B., Stenungsund, Ruotsi
- Preol A.S., Lovosice, Tšekki
- VERBIO Vereinigte BioEnergie A.G., Leipzig, Saksa

b) argentiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat

- Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires, jäljempänä 'LDC';
- etuyhteydessä olevien yritysten ryhmä "Renova":
 - Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires, jäljempänä 'Molinos'
 - Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I., Bahia Blanca, jäljempänä 'Oleaginoso'
 - Renova S.A., Bahia Blanca, jäljempänä 'Renova'
 - Vicentin S.A.I.C., Avellaneda, jäljempänä 'Vicentin'
- etuyhteydessä olevien yritysten ryhmä "T6":
 - Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario, jäljempänä 'AGD'
 - Bunge Argentina S.A., Buenos Aires, jäljempänä 'Bunge'
 - T6 Industrial S.A., Puerto General San Martín, Santa Fe, jäljempänä 'T6'

c) argentiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat kauppiat EU:n ulkopuolella

- Molinos Overseas, Montevideo, Uruguay, jäljempänä 'Molinos Overseas'
- Louis Dreyfus Commodities Suisse, Geneve, Sveitsi, jäljempänä 'LDC Suisse'

d) indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

- PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta, Indonesia, jäljempänä 'CPL'
- PT. Musim Mas, Medan, Indonesia, jäljempänä 'PTMM'
- PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan, Indonesia, jäljempänä 'PAA'
- etuyhteydessä olevien yritysten ryhmä, jäljempänä 'Wilmar', PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, PT. Wilmar Nabati Indonesia
 - PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan, Indonesia, jäljempänä 'WBI'
 - PT. Wilmar Nabati Indonesia, Medan, Indonesia, jäljempänä 'WINA'

e) indonesialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat kauppiat EU:n ulkopuolella

- First Resources Limited, Suntext Tower Three, Singapore, jäljempänä 'FRL'
- IM Biofuel Pte Ltd, Gateway West, Singapore, jäljempänä 'IMBS'
- Inter-continental Oils and Fats Pte Ltd, Gateway West, Singapore, jäljempänä 'ICOF'
- Virgen Oils & Fats Pte Ltd, Marina Bay Financial Centre, Singapore, jäljempänä 'VOF'
- Wilmar Trading Pte Ltd, Neil road, Singapore

f) argentiinalaisiin ja indonesialaisiin viejiin etuyhteydessä olevat tuojat unionissa

- Campa Iberia S.A.U., Tarragona, Espanja, jäljempänä 'CAMPA'
- IM Biofuel Italy S.R.L., Milan, Italia, jäljempänä 'IMBI'
- Louis Dreyfus Commodities España S.A., Madrid, Espanja, jäljempänä 'LDC Spain'
- Losur Overseas S.A., Madrid, Espanja, jäljempänä 'Losur';
- Wilmar Europe Trading B.V., Barendrecht, Alankomaat, jäljempänä 'WET BV'.⁽¹⁾

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (29) Tarkasteltavana ovat Argentiinasta tai Indonesiasta peräisin olevat rasvahappomonoalkyyliesterit ja/tai parafiiniset kaasuöljyt, jotka on valmistettu synteessillä ja/tai vetykäsitteillä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, puhtaassa muodossa tai seokseen sisältyvinä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 ja ex 3826 00 90, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tunnetaan yleisesti nimityksellä 'biodiesel'.
- (30) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Argentiinassa tuotettu biodiesel on yksinomaan soijaöljystä johdettua "soijametyyliesteriä", jäljempänä 'SME', Indonesiassa tuotettu biodiesel yksinomaan palmuöljystä johdettua "palmumetyyliesteriä", jäljempänä 'PME', kun taas unionissa tuotettu biodiesel on pääosin "rapsimetyyliesteriä", jäljempänä 'RME', mutta peräisin myös muista syöteöljyistä, myös jätteöljyistä sekä neitsytöljyistä.
- (31) SME, PME ja RME kuuluvat kaikki rasvahappometyyliesterien (FAME) luokkaan. Termi "esteri" viittaa kasviöljyn transesteröintiin eli alkoholin sekoittamiseen öljyyn, jolloin syntyy biodieselä ja sivutuotteena glyserolia. Termi "metyyli" viittaa metanoliin, joka on prosessissa yleisimmin käytetty alkoholi.

⁽¹⁾ WET BV:n tiloissa tarkastettiin myös muiden Wilmar-ryhmään Euroopassa kuuluvien yritysten tilit; nämä olivat Wilmar Italia Srl, Milano, Italia ja Oxem Oleo, Mezzana Bigli, Italia.

(32) SME- ja PME-biodieseliä voitaisiin käyttää sellaisenaan, mutta useimmiten niitä sekoitetaan joko keskenään tai RME:hen ennen käyttöä Euroopan unionissa. SME:tä sekoitetaan PME:hen, koska SME ei sellaisenaan täytä eurooppalaisen standardin EN 14214 vaatimuksia jodiaron ja setaanilukujen osalta. PME:tä (ja SME:tä) sekoitetaan RME:hen, koska PME:n ja SME:n suodatettavuuden rajalämpötila (Cold Filter Plugging Point, CFPP) on korkeampi kuin RME:llä eivätkä ne sen vuoksi ole sellaisenaan sopivia käytettäväksi talvikuukausien aikana Euroopan unionin kylmillä alueilla.

(33) Biodieseleiden ja mineraalidieselin sekoituksia käytetään kuljetusalalla polttoaineena maantieajoneuvojen kuten henkilöautojen, kuorma-autojen ja linja-autojen dieselkäyttöisissä moottoreissa sekä junissa. Biodieseliä voidaan sellaisenaan tai mineraalidieseleihin sekoitettuna käyttää myös lämmityspolttoaineena asuntojen, liiketilojen ja teollisuuden lämmityskattiloissa sekä generaattoreiden polttoaineena sähkön tuottamiseen.

2. Samankaltainen tuote

(34) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tarkasteltavana olevalla tuotteella, Argentiinan ja Indonesian kotimarkkinoilla tuotetulla ja myydylä tuotteella sekä unionin tuotannon alan unionissa tuottamalla ja myymällä tuotteella on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset. Tämän vuoksi niitä pidetään alustavasti perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

3. Tuotteiden tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskeva pyyntö

(35) Yksi indonesialainen tuottaja pyysi, että fraktioidut metyyliesterit jätetään menettelyn kohteena olevan tuotteen ulkopuolelle. Rasvahappometyyliesterien fraktiointitulauksessa ne erotellaan ainesosiin, joilla on erilaiset kemialliset ominaisuudet ja käyttötarkoitukset. Indonesialainen tuottaja totesi, että fraktioidut metyyliesterit, joita yritys tuotti ja vei EU:hun, eivät ole biodieseliä eikä niitä käytetä polttoaineena vaan muihin teollisiin sovelluksiin. Yritys totesi myös, että näiden fraktioitujen metyyliesterien tuottamiseen käytetty raaka-aine on kookosöljy tai palmunsiemenöljy eikä raaka palmuöljy, jota yleensä Indonesiassa käytetään biodieselin tuottamiseen.

(36) Fraktioidut metyyliesterit kuuluvat tarkasteltavana olevan tuotteen tuotekuvauksen piiriin, sillä ne ovat rasvahappometyyliestereitä ja ne valmistetaan raaka-aineista, joita käytetään biodieselin valmistukseen. Vaikka ne eivät sellaisenaan täytä eurooppalaisen standardin (EN 14214) vaatimuksia, ne voidaan sekoittaa muihin biodieseleihin, jolloin saatava seos on standardin mukainen. Täsmälleen sama koskee palmumetyyliesterien biodieseliä, joka ei sinällään ilman sekoittamista ole eurooppalaisen standardin mukaista. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(37) Yksi eurooppalainen palmunsiemenöljypohjaista rasvahapon metyyliesteriä Indonesiasta tuova tuoja haki tullin-

alennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella tuonnille, joka ei ollut tarkoitettu polttoainekäyttöön vaan prosessointiin tyydyttämättömäksi rasva-alkoholiksi.

(38) Tullialennus tiettyyn käyttötarkoitukseen on kansallisten tulliviranomaisten hallinnoima ohjelma, jossa tuonnista maksettaviin tulleihin sovelletaan alennusta tuotujen raaka-aineiden varmennetun loppukäytön perusteella. Ohjelma on vahvistettu yhteisön tullikoodeksin soveltamissäännöksissä. ⁽¹⁾

(39) Tämä pyyntö käsitellään tutkimuksen lopullisessa vaiheessa, kun komissio on saanut asianomaisten osapuolten huomautukset siitä, olisiko myönnettävä tähän erityispyyntöön, joka koskee palmunsiemenöljypohjaisen rasvahapon metyyliesterin tuontia muuhun kuin polttoainekäyttöön. Näissä huomautuksissa olisi käsiteltävä sitä, voitaisiinko tällaista alennusta käyttää lopullisten tullien kiertämiseen, jos ne otetaan käyttöön, sekä alennuksen vaikutusta muuhun kuin polttoainekäyttöön tarkoitettua biodieseliin tuontiin sellaista maista, joita toimenpiteet jo koskevat.

C. POLKUMYYNTI

1. Argentiina

1.1. Normaaliarvo

(40) Komissio tarkasteli ensin jokaisen otokseen valitun vientä harjoittavan tuottajan osalta, oliko samankaltaisen tuotteen Argentiinassa riippumattomille asiakkaille suuntautuva kokonaismyynti kotimarkkinoilla edustavaa eli oliko tällaisen myynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvan vientimyyntin kokonaismäärästä tutkimusajanjaksoilla perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio totesi, että kunkin otokseen valitun yrityksen tai yritysryhmän osalta tällaisen myynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia unioniin tutkimusajanjaksoilla suuntautuneen vientimyyntin kokonaismäärästä.

(41) Tämän jälkeen komissio yksilöi kunkin otokseen valitun yrityksen tai yritysryhmän sellaiset kotimarkkinoillaan myymät tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin unioniin vietäväksi myydyt lajit tai niihin verrattavissa.

(42) Kunkin otokseen valitun yrityksen tai yritysryhmän kotimarkkinoillaan myymän kunkin sellaisen tuotelajin osalta, jonka todettiin olevan samanlainen tai verrattavissa unioniin vietäväksi myytyyn tuotelajiin, tarkasteltiin, oliko kotimarkkinamyynti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos sen myynnin kokonaismäärä kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia unioniin vietäväksi myydyin vastaavan tuotelajin kokonaismäärästä.

⁽¹⁾ Komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna erityisesti komission asetuksella (EY) N:o 1602/2000, 291–300 artikla.

- (43) Tämän jälkeen komissio arvioi kunkin otokseen valitun yrityksen tai yritysryhmän osalta, oliko samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynni tapahtunut perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tätä varten määritettiin kunkin tuotelajin kannattavan myynnin osuus myynnistä kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjaksolla.
- (44) Tutkimuksessa ilmeni, että Argentiinan markkinat ovat valtion tiukassa sääntelyssä. Fossiilisen dieselin ja biodieselin sekoittaminen on Argentiinassa pakollista (tutkimusajanjaksolla 7 prosenttia biodieseliä). Tämän sekoitusvaatimuksen täyttämisen edellyttämä biodieselmäärä jaetaan myöntämällä kiintiöitä tietyille määrälle argentiinalaisia biodieselin tuottajia. Öljy-yhtiöiden on pakko ostaa biodieseli argentiinalaisilta biodieselin tuottajaryityksiltä pakollisen sekoitusvaatimuksen täyttämiseksi. Valtio määrää hinnan, jonka Argentiinan energiaministeriö julkaisee. Tutkimusajanjaksolla tämä valtion määräämä viitehintaa laskettiin monimutkaisella kaavalla, jossa otetaan huomioon tuotantokustannukset (raaka-aine-, kuljetus- ja muut kustannukset) ja varmistetaan tietyn suuruinen voiton saanti. Viitehinnan määrittämiseen käytetyt parametrit saatiin maan kaikkein syrjäisimmällä alueella sijaitsevan, kaikkein tehottomimman tuottajan arvioituista kustannuksista, mistä oli seurauksena argentiinalaisten tuottajien huomattava kannattavuus.
- (45) Näissä olosuhteissa katsottiin, että kotimarkkinamyynni ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, ja samankaltaisen tuotteen normaaliarvo oli määriteltävä alustavasti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti lisäämällä yrityksen omiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksolla myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja kohtuullinen voittomarginaali. Valituksen tekijät ovat väittäneet, että Argentiinan eriytetty vientivero laskee soijapapujen ja soijaöljyn hintaa ja vääristää näin biodieselin tuottajien kustannuksia. Komissiolla ei tässä vaiheessa ole riittävästi tietoja, jotta se voisi päättää, mikä on parhaiten soveltuva tapa tarkastella tätä väitettä. Tämän vuoksi lopullisessa vaiheessa ja käynnissä olevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa tarkastellaan lähemmin sitä, vastaavatko kustannukset kohtuullisessa määrin tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen liittyviä kustannuksia.
- (46) Kun otetaan huomioon 44 kappaleessa kuvatut vallitsevat markkinaolosuhteet, komissio katsoo, että voitto ei voi perustua otokseen valittujen yritysten todellisiin tietoihin. Määritettäessä normaaliarvoa käytettävä voitto pohjautui tämän vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla kohtuulliseen määrään voittoa, joka on saavutettavissa tämän tyyppisellä nuorella ja innovatiivisella pääomavaltaisella toimialalla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa vapailla ja avoimilla markkinoilla, eli 15 prosenttia liikevaihdesta.
- (47) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat voivat unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai etuyhteydessä olevien yritysten kautta.
- (48) Niissä tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta oli viety suoraan riippumattomille asiakkaille unioniin, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiassa maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (49) Jos vientimyynti unioniin tapahtui unionin alueella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kaupparyitysten kautta, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, joilla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Näissä tapauksissa tehtiin oikaisuja tuonin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi. Tätä laskelmaa varten katsottiin kohtuulliseksi 5 prosentin tasoinen voitto liikevaihdesta.

1.3. Vertailu

- (50) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (51) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolista, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.
- (52) Tällä perusteella tehtiin oikaisuja kuljetus-, merirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, ja liitännäiskustannusten, vientitullien ja palkkioiden huomioon ottamiseksi, kun oli osoitettu, että ne vaikuttavat hintojen vertailtavuuteen.
- (53) Kun vientimyynti unioniin tapahtui unionin ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kaupparyitysten kautta, komissio tutki, olisiko tällaisia etuyhteydessä olevia kauppiaita pidettävä vientiä harjoittavan tuottajan vientimyyntiosastona vai palkkiopohjalta toimivana edustajana.
- (54) Yksi kaupparyitys oli läheisessä etuyhteydessä vientiä harjoittavaan tuottajaan ja täysin sen hallinnassa, sillä ei ollut neuvotteluvaltaa tai vaikutusta hintoihin tai toimitusehtoihin ja se kävi kauppaa ainoastaan kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan Argentiinassa valmistamilla tuotteilla. Näin ollen sitä pidettiin vientiä harjoittavan tuottajan vientimyyntiosastona eikä oikaisua tehty palkkioiden ottamiseksi huomioon. Yhden EU:n ulkopuolella sijaitsevan kaupparyityksen todettiin olevan löyhemmässä yhteydessä argentiinalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, se ei ollut vientiä harjoittavan tuottajan hallinnassa ja kävi kauppaa myös muiden tuottajien valmistamilla muilla tuotteilla. Tässä tapauksessa katsottiin, että kaupparyityksen toiminta oli samanlaisia kuin palkkiopohjalta

1.2. Vientihinta

toimivalla kauppialla. Tämän vuoksi vientimyynnin hintoihin tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti oikaisu, jotta voitiin ottaa huomioon kauppiaan saama nimellinen voittomarginaali.

- (55) Tämän oikaisun laskemiseen ei käytetty todellista eroa, joka on Argentiinassa vientiä harjoittavan tuottajan etuhyteydessä olevalta kauppialta veloittamien myyntihintojen ja toisaalta etuhyteydessä olevien kauppiaiden ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta EU:ssa veloittamien myyntihintojen välillä. Oikaisu laskettiin etuhyteydessä olevan kauppiaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä kohtuullisen suuruisen voiton perusteella. Yrityksen todellista voittoa ei pidetty luotettavana yritysten suhteen luonteen vuoksi.

1.4. Polkumyymintimarginaali

- (56) Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta verrattiin samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (57) Yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien painotettu keskimääräinen polkumyymintimarginaali laskettiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti. Tämä marginaali laskettiin kolmelle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritettyjen marginaalien perusteella.
- (58) Kaikkien muiden Argentiinassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyymintimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten määriteltiin ensin yhteistyön taso vertaamalla tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamia unioniin suuntautuvan viennin määriä Eurostatin vastaaviin tuontitilastoihin. Koska yhteistyön aste oli erittäin korkea eli 100 prosenttia unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä tutkimusajanjakson aikana, kaikkiin muihin argentiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettava jäännöspolkumyymintimarginaali vahvistettiin sen otokseen valitun yhteistyössä toimivan tuottajan tasolle, jolla oli korkein polkumyymintimarginaali.
- (59) Tällä tavalla määritetyt väliaikaiset polkumyymintimarginaalit ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Polkumyymintimarginaali

Yritys	Väliaikainen polkumyymintimarginaali
Louis Dreyfus Commodities S.A.	7,2 %
Ryhmä "Renova" (Molinos Río de la Plata S.A., Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A. ja Vicentin S.A.I.C.)	6,8 %

Yritys	Väliaikainen polkumyymintimarginaali
Ryhmä "T6" (Aceitera General Deheza S.A., Bunge Argentina S.A.)	10,6 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	7,9 %
Kaikki muut yritykset	10,6%

2. Indonesia

2.1. Normaaliarvo

- (60) Komissio tarkasteli ensin jokaisen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan osalta, oliko samankaltaisen tuotteen Indonesiassa riippumattomille asiakkaille suuntautuva kokonaisynti kotimarkkinoilla edustavaa eli oliko tällaisen myynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärästä tutkimusajanjaksona perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio totesi, että lukuun ottamatta kahta vientiä harjoittavaa tuottajaa kotimarkkinamynti ei ollut edustavaa.
- (61) Tämän jälkeen komissio yksilöi niiden vientiä harjoittavien tuottajien, joiden myynti oli yleisesti edustavaa, kotimarkkinoillaan myymät tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin unioniin vietäväksi myydyt lajit tai niihin verrattavissa.
- (62) Kunkin samanlaisen tai verrattavissa olevan tuotelajin osalta tarkasteltiin, oliko kotimarkkinamynti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyt tuotelajin kotimarkkinamyntiä pidettiin vientiä harjoittavien tuottajien kohdalla riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan unioniin viemän vertailukelpoisen tuotelajin kokonaisyntimäärästä. Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, joiden myynti oli yleisesti edustavaa, ei kotimarkkinoilla todettu vietävien tuotelajien edustavaa myyntiä, tai niitä ei myyty lainkaan kotimarkkinoilla.
- (63) Tämän vuoksi kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen normaaliarvo määritettiin väliaikaisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti lisäämällä tutkimusajanjakson aikaisiin yrityksen omiin valmistuskustannuksiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja kohtuullinen voittomarginaali. Valituksen tekijät ovat väittäneet, että Indonesian eriytetty vientivero laskee palmuöljyn hintaa ja vääristää näin biodieselin tuottajien kustannuksia. Komissiolla ei tässä vaiheessa ole riittävästi tietoja, jotta se voisi päättää, mikä on parhaiten soveltuva tapa tarkastella tätä väitettä. Tämän vuoksi lopullisessa vaiheessa ja käynnissä olevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa tarkastellaan tarkemmin sitä,

vastaavatko kustannukset kohtuullisessa määrin tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen liittyviä kustannuksia.

(64) Tutkimuksessa ilmeni, että Indonesian biodieselin kotimarkkinat ovat valtion tiukassa sääntelyssä. Valtion täysin omistama öljy- ja kaasuyhtiö Pertamina on kotimarkkinoiden selvästi suurin yritys (yli 90 % otokseen valittujen tuottajien biodieselin ostoista kotimarkkinoilla). Valtio on antanut Pertaminaalle tehtäväksi sekoittaa biopolttoaineita fossiilisiin polttoaineisiin myytäväksi sen huoltoasemilla. Indonesian kauppaministeriö määrittää kuukausittain niin sanotun HPE-hinnan (eli viennin vertailuhinnan), joka on vientitullien kuukausittaisen tason laskemiseen käytettävä vertailuhinta. Pertamina ostaa biodieseliä Indonesian valtion määrittämän HPE-hinnan tasolla.

(65) Näissä olosuhteissa voiton määrä ei voi perustua otokseen valittujen yritysten todellisiin tietoihin, koska kotimarkkinamyynnin ei katsota tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Määritettäessä normaaliarvoa käytettävä voitto pohjautui tämän vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla kohtuulliseen määrään voittoa, joka on saavutettavissa tämän tyyppisellä nuorella ja innovatiivisella pääomavaltaisella toimialalla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa vapailla ja avoimilla markkinoilla, eli 15 prosenttia liikevaihdosta.

2.2. Vientihinta

(66) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat voivat unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai etuyhteydessä olevien yritysten kautta.

(67) Niissä tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta oli viety suoraan riippumattomille asiakkaille unioniin, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(68) Jos vientimyynti unioniin tapahtui unionin alueella sijaitsevien etuyhteydessä olevien myyntiyritysten kautta, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, joilla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Näissä tapauksissa tehtiin oikaisut kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä koituneiden kustannusten huomioon ottamiseksi, ja 5 prosentin voitto liikevaihdosta katsottiin kohtuulliseksi.

(69) Yhdessä jäsenvaltiossa perittiin maksuja asiakkailta, jotka halusivat biodieseliä ostettuaan hyötyä voimassa olevien

sääntelypuitteiden⁽¹⁾ mukaisesta kaksinkertaisesta laskennasta; näitä maksuja ei pidetty osana vientihintaa. Tällaiset maksut eivät liity tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sellaisenaan vaan pikemminkin etuyhteydessä olevan tuojan antamiin asiakirjoihin, joilla voidaan hankkia valtion viranomaisten myöntämä todistus, jonka avulla etuyhteydessä olevan tuojan asiakas voi täyttää tarvittavat edellytykset ja sekoittaa ainoastaan puolet biodieselmäärästä (koska tällainen biodiesel voidaan laskea ”kaksinkertaisesti”).

2.3. Vertailu

(70) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(71) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolista, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikeasuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

(72) Tällä perusteella tehtiin oikaisuja kuljetus-, merirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, ja liitännäiskustannusten, luottokustannusten, tarkastusmaksujen, pankkimaksujen, vientitullien ja palkkioiden huomioon ottamiseksi, kun oli osoitettu, että ne vaikuttavat hintojen vertailtavuuteen.

(73) Kun vientimyynti unioniin tapahtui unionin ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayritysten kautta, komissio tutki, olisiko tällaisia etuyhteydessä olevia kauppiaita pidettävä vientiä harjoittavan tuottajan vientimyyntiosastona vai palkkiopohjalta toimivana edustajana.

(74) Yhden yrityksen tai yritysyhdyksen todettiin tehneen etuyhteydessä olevan kauppayrityksen kanssa sopimuksen kaupan käynnistä muun muassa biodieselillä palkkiota vastaan. Tässä tapauksessa katsottiin, että etuyhteydessä olevaa kauppiasta olisi pidettävä palkkiopohjalta toimivana edustajana, minkä vuoksi vientimyyntihintoihin olisi tehtävä oikaisu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti kauppiaan saama voittomarginaali.

(75) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla tarkasteltavana olevaa tuotetta (eli PME:tä) sekoitettiin RME:hen ennen myyntiä ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle. Tämän vuoksi tehtiin 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti oikaisu tarkasteltavana olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen huomioon ottamiseksi.

⁽¹⁾ Kyseisessä jäsenvaltiossa myönnetään palmun rasvahappotislle (Palm Fatty Acid Distillate – PFAD) ”kaksinkertainen laskenta”, mikä merkitsee sitä, että PFAD:stä tuotettujen biopolttoaineiden osuus katsotaan kaksinkertaiseksi muihin biopolttoaineisiin nähden. Mineraalidieseliin olisi tämän vuoksi sekoitettava muihin biodieseleihin verrattuna vain puolet tällaista kaksinkertaisesti laskettavaa biodieseliä. Kaksinkertaisesti laskettava biodiesel on tavanomaista (kertaalleen laskettavaa) biodieseliä kalliimpaa, joten asiakkaalta peritään maksu. Kansallisena käytäntönä on kuitenkin, että asiakas maksaa tällaisen maksun kaksinkertaisesti laskettavasta biodieselistä vasta, kun valtion viranomaiset ovat hyväksyneet (myöntämällä todistuksen), että kaksinkertaisesti laskettava biodiesel on kaikkien kaksinkertaisesti laskettavaa biodieseliä koskevien vaatimusten mukaista. Kun valtion viranomaiset ovat myöntäneet tällaisen todistuksen, etuyhteydessä oleva maahantuojia voi lähettää asiakkaalle erillisen laskun jäljellä olevasta maksusta.

2.4. Polkumyymintimarginaali

- (76) Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta verrattiin samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (77) Yhteistyössä toimineiden mutta otoksen ulkopuolisten vientiä harjoittavien tuottajien painotettu keskimääräinen polkumyymintimarginaali laskettiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti. Marginaali määritettiin otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyjen marginaalien perusteella ottamatta huomioon sitä vientiä harjoittavaa tuottajaa, jonka polkumyymintimarginaali oli nolla.
- (78) Kaikkien muiden Indonesiassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyymintimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten määriteltiin ensin yhteistyön taso vertaamalla tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamia unioniin suuntautuvan viennin määriä Eurostatin vastaaviin tuontitilastoihin. Koska yhteistyön aste oli erittäin korkea eli 99 prosenttia unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä tutkimusajanjakson aikana, kaikkiin muihin indonesialaisiin vientiä harjoitaviin tuottajiin sovellettava jäännöspolkumyymintimarginaali vahvistettiin sen otokseen valitun yhteistyössä toimivan tuottajan tasolle, jolla oli korkein polkumyymintimarginaali.
- (79) Tällä tavalla määritetyt väliaikaiset polkumyymintimarginaalit ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Polkumyymintimarginaali

Yritys	Väliaikainen polkumyymintimarginaali
PT. Ciliandra Perkasa	0,0 %
PT. Musim Mas	2,8 %
PT. Pelita Agung Agrindustri	5,3 %
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia	9,6 %
PT. Wilmar Nabati Indonesia	9,6 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	6,5 %
Kaikki muut yritykset	9,6 %

D. VAHINKO

1. Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määrittelmä

- (80) Samankaltaista tuotetta tuottaa unionissa 254 tuottajaa. Ne muodostavat unionin tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä 'unionin tuotannonala'.

- (81) Oli esitetty väitteitä, joiden mukaan huomattava määrä unionin suurista tuottajista oli etuyhteydessä Argentiinan viejiin ja/tai toi biodieseliä Argentiinasta, minkä vuoksi ne pitäisi sulkea unionin tuotannonalan määrittelyn ulkopuolelle.
- (82) Tutkimuksen jälkeen kolme yritystä suljettiin unionin tuotannonalan määrittelyn ulkopuolelle, koska niiden tuonti asianomaisista maista vastasi 63:a, 85:tä ja 71:tä prosenttia niiden omasta tuotannosta tutkimusajanjaksolla. Kaksi muuta yritystä jätettiin määrittelyn ulkopuolelle, sillä ne eivät olleet tuottaneet biodieseliä tutkimusajanjakson aikana. Mitään näiden yritysten tietoja ei ole käytetty jäljempänä olevissa jaksoissa. Alustavasti pääteltiin, että perusteita ei ollut minkään muun unionin tuottajan jättämiselle unionin tuotannonalaa koskevan määrittelyn ulkopuolelle.
- (83) Tutkimusajanjakson aikaisen unionin kokonaistuotannon määrittämiseksi käytettiin kaikkia saatavilla olevia tietoja unionin tuotannonalasta, myös valituksessa toimitettuja tietoja sekä unionin tuottajilta ennen tutkimuksen vireilepanoa ja sen jälkeen kerättyjä tietoja. Näiden tietojen perusteella unionin tuotanto oli noin 9 052 871 tonnia tutkimusajanjaksolla. Kuten edellä todettiin, otokseen valittiin kahdeksan unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli 27 prosenttia.

2. Unionin kulutus

Taulukko 1

Unionin kulutus	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Tonnia	11 165 831	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Indeksi 2009 = 100	100	103	100	105

Lähde: Eurostat, unionin teollisuutta koskevat tiedot.

- (84) Unionin kulutus määritettiin kaikkien unionin tuottajien unionin markkinoilla tuottaman unionin kokonaistuotannon määrän perusteella, josta oli vähennetty niiden vienti ja johon oli lisätty tuonti Argentiinasta ja Indonesiasta ja muista kolmansista maista.
- (85) Tuonnin määrä Argentiinasta ja Indonesiasta saatiin Eurostatin tiedoista, jotka koskevat niitä eri CN-koodeja, joihin tuote on luokiteltu.
- (86) Edellä esitetyn pohjalta unionin biodieselin kulutus kasvoi 5 prosenttia vuodesta 2009 tutkimusajanjakson loppuun.
- ##### 3. Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi
- (87) Kuten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan, kahdesta maasta tapahtuvan tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos kaksi ehtoa täyttyy.

(88) Ensimmäinen ehto on, että polkumyymintimarginaali on kummastakin maasta tulevassa tuonnissa vähimmäistasoa suurempi eikä tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen. Argentiinasta ja Indonesiasta tulevalle tuonnille määritetty polkumyymintimarginaali oli perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi, eikä kummastakaan asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ollut perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdan mukaisesti vähäpätöinen (tutkimusajanjaksona Argentiinan markkinaosuus oli 10,8 prosenttia ja Indonesian 8,5 prosenttia).

(89) Toinen ehto on, että tuodut tuotteet kilpailevat keskenään ja unionin samankaltaisten tuotteiden kanssa. Argentiinasta ja Indonesiasta tuodun biodieselin sekoittavat mineraalidieseliin ja myyvät asiakkaille kaikkialla unionissa samat kauppayritykset suorassa kilpailussa unionin tuotannonalan tuottaman biodieselin kanssa.

(90) Edellä esitetyn perusteella katsotaan alustavasti, että kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät ja että Argentiinasta ja Indonesiasta tulevaa tuontia olisi tarkasteltava kumulatiivisesti vahinkoanalyysin tekemiseksi.

4. Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

Taulukko 2

	2009	2010	2011	Tutkimus- ajanjakso
Tuonti Ar- gentiinasta				
Tonnia	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
<i>Indeksi</i> 2009 = 100	100	138	167	148
Markkina- osuus	7,6 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
<i>Indeksi</i> 2009 = 100	100	135	167	141
Tuonti In- donesiasta				
Tonnia	157 915	495 169	1 087 518	995 663
<i>Indeksi</i> 2009 = 100	100	314	689	631
Markkina- osuus	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
<i>Indeksi</i> 2009 = 100	100	303	689	600

	2009	2010	2011	Tutkimus- ajanjakso
Yhteensä markkina- osuus	9,1 %	14,5 %	22,5 %	19,3 %
<i>Indeksi</i> 2009 = 100	100	160	248	213

Lähde: Eurostat.

(91) Tuontimäärät Argentiinasta ja Indonesiasta kasvoivat merkittävästi vuodesta 2009 tutkimusajanjaksolle, ja tuonti Indonesiasta kasvoi Argentiinan tuontia nopeammin. Markkinaosuus kasvoi 9,1 prosentista 19,3 prosenttiin samana aikana.

5. Asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus

5.1. Hintojen kehitys

Taulukko 3

Tuontihinta (euroa/tonni)	2009	2010	2011	Tutkimus- ajanjakso
Argentiina	629	730	964	967
<i>Indeksi</i> 2009 = 100	100	116	153	154
Indonesia	597	725	864	863
<i>Indeksi</i> 2009 = 100	100	121	145	145
Yhteensä	624	728	920	921
<i>Indeksi</i> 2009 = 100	100	117	147	148

Lähde: Eurostat.

(92) Vaikka tuontihinnat nousivat tarkastelujaksolla, erityisesti vuosina 2010 ja 2011, sekä Argentiinasta että Indonesiasta peräisin olevan biodieselin hinnat pysyivät unionin tuotannonalan hintoja alhaisempina koko tarkastelujakson ajan.

5.2. Hintojen alittavuus

(93) Tutkimusajanjakson aikaisen hinnan alittavuuden määrittämiseksi verrattiin otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla etuyhteydettömiltä asiakkailta veloittamia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka oli oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle, vastaaviin, otokseen valituilta argentiinalaisilta ja indonesialaisilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetuihin painotettuihin keskimääräisiin hintoihin, jotka oli määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

- (94) Argentiinasta peräisin olevaa SME:tä ja Indonesiasta peräisin olevaa PME:tä vertailtiin unionin markkinoilla valmistettuun ja myytyyn tuotteeseen suodatettavuuden rajalämpötilan (Cold Filter Plugging Point, CFPP) pohjalta, joka on se lämpötila, jossa biodiesel muuttuu takaisin rasvaksi eikä sovi käytettäväksi polttoaineena.
- (95) Kaikessa Argentiinasta EU:hun tulevassa myynnissä CFPP oli 0 celsiusastetta. Tällaista myyntiä verrattiin tämän vuoksi unionin tuottajien myymään biodieseliin, jonka CFPP on 0.
- (96) Kaikessa Indonesiasta EU:hun tulevassa myynnissä CFPP oli 13 celsiusastetta. Koska vain erittäin pieni määrä unionin tuottajien myynnistä tehtiin tällaisella CFPP-arvolla – sillä Indonesiasta peräisin oleva PME sekoitetaan lähes aina muista lähteistä peräisin olevaan biodieseliin ennen myyntiä ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle – suoraa vertailua ei pidetty kohtuullisena. Indonesiasta peräisin olevan PME:n, jonka CFPP on 13, vientihintaa oikaistiin tämän vuoksi ylöspäin hintaan CFPP:n arvolla 0 ottamalla huomioon unionin markkinoiden hintaero unionin tuotannonalan valmistaman PME:n myynnissä CFPP:n arvolla 13 ja biodieselin, jonka CFPP on 0, keskimääräisen hinnan välillä.
- (97) Edellä esitetyn menetelmän perusteella Argentiinan ja Indonesian sekä unionin hintojen ero ilmaistuna prosentteina unionin tuotannonalan painotetusta keskimääräisestä hinnasta (noudettuna lähettäjäältä -tasolla) eli hintojen alittavuuden marginaali oli 2,5–9,1 prosenttia.

6. Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

- (98) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia unionin tuotannonalaa arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka oli määritetty unionin tuotannonalalle arviointijaksolla.
- (99) Kuten edellä mainittiin, tarkasteltaessa unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutunutta vahinkoa käytettiin unionin tuottajien otosta koskevia tarkistettuja tietoja.
- (100) Vahingon arvioinnissa komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotalouden vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotalouden indikaattorit tarkastelujaksolta unionin tuotannonalan toimittamien kaikkia unionin tuottajia koskevien tietojen pohjalta. Komissio arvioi mikrotalouden indikaattorit otokseen valituilta unionin tuottajilta kerättyjen tarkistettujen tietojen pohjalta.
- (101) Seuraavat makrotalouden indikaattorit arvioitiin kaikkia unionin biodieselin tuottajien koskevien tietojen pohjalta: tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttö, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyymintimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä.
- (102) Seuraavat mikrotalouden indikaattorit arvioitiin otokseen valittuja unionin biodieselin tuottajien koskevien tietojen pohjalta: keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti.

7. Makrotaloudelliset indikaattorit

7.1. Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

Taulukko 4

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	20 359 000	21 304 000	21 517 000	22 227 500
Indeksi 2009 = 100	100	105	106	109
Tuotantomäärä (tonnia)	8 745 693	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indeksi 2009 = 100	100	107	98	104
Kapasiteetin käyttöaste	43 %	44 %	40 %	41 %
Indeksi 2009 = 100	100	102	92	95

Lähde: unionin tuotannonalan toimittamat tiedot.

- (103) Unionin tuotannonalan tuotanto kasvoi tarkastelujaksolla kulutusta vastaavasti. Kapasiteetti pysyi verrattain vakaana erityisesti vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välillä; kapasiteetin käyttöaste pysyi näin ollen alhaisena koko tämän ajan. Unionin tuotannonala ei pystynyt käyttämään aiemmin asennettua kapasiteettia tai missään määrin hyödyntämään tällä jaksolla kapasiteetin kasvua, jolla oli ennakoitu Yhdysvaltoihin kohdistuvien toimenpiteiden käyttöönottoa tai joidenkin jäsenvaltioiden odotettuja kiintiöjärjestelmiä tai kasvavia toimeksiantoja.

7.2. Myyntimäärä ja markkinaosuus

Taulukko 5

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (tonnia)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
Indeksi 2009 = 100	100	102	90	98
Markkinaosuus	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
Indeksi 2009 = 100	100	98	90	94

Lähde: unionin tuotannonalan toimittamat tiedot.

- (104) Etuyhteydettömille yrityksille unionissa suuntautuvan myyntimäärä pysyi tällä jaksolla vakaana. Koska kulutus kasvoi jaksolla hiukan, myyntimäärän säilyminen vakaana johti markkinaosuuden supistumiseen (5,5 prosenttiyksikköä), mikä korvautui tuonnilla asianomaisista maista.

7.3. Kasvu

- (105) Unionin tuotannonalan kasvu tulee esiin määrällisissä indikaattoreissa kuten tuotantoa, myyntiä ja erityisesti markkinaosuutta kuvaavissa indikaattoreissa. Vaikka kulutus kasvoi arviointijakson aikana, unionin tuottajien markkinaosuus ei kasvanut kulutuksen mukaisesti. Unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui jakson aikana, kun tuonnin määrä kasvoi. Samaan aikaan Indonesiasta ja Argentiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi yli 10 prosenttiyksikköä. Se, että unionin tuotannonala ei pystynyt täysin hyödyntämään markkinakasvua, vaikuttaa negatiivisesti sen taloudelliseen tilanteeseen.

7.4. Työllisyys ja tuottavuus

Taulukko 6

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Työntekijät (kokoaikaiseksi muutettuna – FTE)	1 858	2 055	2 061	2 079
Indeksi 2009 = 100	100	111	111	112

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Tuottavuus (tonnia/FTE)	4 707	4 558	4 142	4 354
Indeksi 2009 = 100	100	97	88	93

Lähde: unionin tuotannonalan toimittamat tiedot.

- (106) Koska biodieselteollisuus on pääomavaltainen ala, jonka tuotantoprosessi ei edellytä suurta työvoimaa ja koska biodieselin varsinaisessa tuotannossa alihankintaa käytetään paljon, tuotantoteollisuus ei työllistä suurta määrää ihmisiä. Koska tuotantomäärät kasvoivat jaksolla hiukan, myös työllisyys lisääntyi.
- (107) Koska työllisyys kasvoi nopeammin kuin tuotanto, tuottavuus heikentyi 7 prosenttiyksikköä vuoden 2009 tutkimusajanjakson lopun välillä.

7.5. Tosiasiallisen polkumyymintarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

- (108) Unionin tuotannonalalle oli aiheutunut vahinkoa Amerikan yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista vuoteen 2009 asti, jolloin nyt käynnissä olevaa menettelyä koskeva tutkimusajanjakso alkaa. Amerikan yhdysvalloista tulevaa tuontia koskevilla käytössä olevilla tulleilla oli tarkoitus luoda tasapuoliset toimintaedellytykset, joissa unionin tuotannonala pystyy kilpailemaan tasavertaisin edellytyksin tällaisen tuonnin kanssa ja toipua sille aiheutuneesta vahingosta.

- (109) Näin ei selvästikään ole tapahtunut. Unionin tuotannonala on nyt vähemmän kannattava kuin vuonna 2009 ja on menettänyt markkinaosuuttaan jopa vuoteen 2009 nähden Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevalle tuonnille, joka alittaa unionin hinnat. Kapasiteetin käyttöaste on laskenut, vaikka unionin kulutus on kasvanut. Aiemmasta polkumyynnistä toipuminen ei selvästikään ole onnistunut.
- (110) Argentiinalaisten ja indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyymintarginaalit on vahvistettu edellä polkumyyntiä koskevassa osassa. Yhden indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla, joka vastaa vähäisestä osasta Indonesiasta tulevaa tuontia, ei todettu polkumyyntiä. Muiden indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja kaikkien argentiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien todettiin kuitenkin tuovan biodieseliä polkumyynnillä unionin markkinoille. Kun lisäksi otetaan huomioon näistä kahdesta asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja hinnat, tosiasiallisen polkumyymintarginaalin vaikutusta ei voida pitää vähäisenä.

8. Mikrotaloudelliset indikaattorit

8.1. Keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset ja palkkakustannukset

Taulukko 7

	2009	2010	2011	Tutkimus- ajanjakso
Yksikkö- hinta (euroa tonnilta)	797	845	1 096	1 097
Indeksi 2009 = 100	100	106	137	138
Yksikkökus- tannukset (euroa ton- nilta)	760	839	1 089	1 116
Indeksi 2009 = 100	100	110	143	147
Palkkakus- tannukset (euroa/FTE)	57 391	63 490	62 141	61 004
Indeksi 2009 = 100	100	111	108	106

Lähde: otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset.

- (111) Vaikka unionin tuotannonala pystyi tarkastelujaksolla nostamaan myyntihintojaan, tuotantokustannukset kasvoivat vuoden 2011 huonon rapsisadon vuoksi siinä määrin, että myyntihinnan nousu ei riittänyt kattamaan kustannuksia. Unionin tuotannonalan kannalta ei ollut taloudellista tuoda vaihtoehtoisia raaka-aineita Argentiinasta ja Indonesiasta näissä maissa käytössä olevien verotusjärjestelmien vuoksi, joten se joutui turvautumaan valmiin biodieselin tuontiin pitääkseen omat kustannuksensa pienempinä ja vähentääkseen näin kokonaistappiotaan.

(112) Samalla otokseen valittujen yritysten palkkakustannukset kasvoivat tarkastelujaksolla, mikä sai yritykset edelleen etsimään keinoja kokonaiskustannusten pienentämiseen.

8.2. Varastot

Taulukko 8

	2009	2010	2011	Tutkimus- ajanjakso
Varastot (tonnia)	74 473	87 283	90 249	103 058
Indeksi 2009 = 100	100	117	121	138

Lähde: otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset.

- (113) Biodieselin varastot kasvoivat arviointijaksolla noin 40 prosenttia. Tällaista varastojen kasvua tapahtui koko arviointijakson ajan. Koska biodieseliä ei voi varastoida yli 6 kuukauden mittaista aikaa (keskimääräinen varastointiaika on vain noin kolme kuukautta), varastoihin liittyvillä tiedoilla on vain vähäistä merkitystä arvioitaessa unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

8.3. Kannattavuus, investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta ja pääoman saanti

Taulukko 9

	2009	2010	2011	Tutkimus- ajanjakso
Kannatta- vuus	3,5 %	- 0,3 %	- 0,2 %	- 2,5 %
Investoinnit (tuhatta eu- roa)	188 491	156 927	149 113	141 578
Indeksi 2009 = 100	100	83	79	75
Sijoitetun pääoman tuotto	19 %	- 2 %	- 2 %	- 24 %
Kassavirta (tuhatta eu- roa)	244 001	- 48 649	21 241	23 984
Indeksi 2009 = 100	100	- 20	9	10

Lähde: otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset.

- (114) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus määritettiin ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla saatu nettovoitto ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus heikkeni arviointijaksolla merkittävästi 3,5 prosentista -2,5 prosenttiin.
- (115) Unionin tuottajien biodieselin tuotantoon tekemien investointien taso laski tällä jaksolla, minkä osoittaa, että tällaisiin investointeihin käytettävissä olevien resurssien määrä oli pienenentynyt unionin tuottajien markkinanosuuden myötä, vaikka otokseen valitut tuottajat vielä pystyivätkin investoimaan biodieselin tuotantoon.
- (116) Otokseen valittujen unionin tuottajien sijoitetun pääoman tuotto, joka ilmaisee niiden tuloksen prosentteina biodieselin tuotantoon sijoitettujen varojen keskimääräisestä nettokirjanpitoarvosta tilikauden alussa ja lopussa ennen veroja, seurasi kannattavuuden laskusuuntausta. On katsottava, että sijoitetun pääoman tuoton heikkeminen on selvä osoitus unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemisestä tutkimusajanjaksolla.
- (117) Kassavirta, joka osoittaa tuotannonalan kykyä rahoittaa itse toimintaansa, supistui merkittävästi arviointijaksolla, mikä osoittaa, että otokseen valittujen yritysten oli vaikea kilpailla Argentiinasta ja Indonesiasta polkumyynnillä tulevan tuonnin kanssa.

9. Vahinkoa koskevat päätelmät

- (118) Tarkistettujen tietojen arviointi osoittaa, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan määritelmän mukaista merkittävää vahinkoa. Kulutuksen kasvaessa unionin tuotannonala on menettänyt markkinaosuuttaan ja kannattavuuttaan, ja tuonti on kasvattanut markkinaosuuttaan unionin tuottajia alhaisemmin hinnoin.
- (119) Muutkin indikaattorit osoittavat laskevaa tai vakaata kehityssuuntausta myös sen jälkeen, kun Amerikan yhdysvaltoja koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön ja tullee laajennettiin koskemaan Kanadasta tulevaa, toimenpiteitä kiertävää tuontia.
- (120) Unionin tuottajat pystyivät siirtämään suurimman osan tuotantokustannusten noususta vuosina 2010 ja 2011 (+33 prosenttiyksikköä) hintoihin mutta ainoastaan laskemalla kannattavuutta kannattavuusrajalalle. Ne eivät kuitenkaan pystyneet siirtämään eteenpäin vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson välillä tapahtunutta kustannusten kasvua, joka johtui syöttöaineen hinnan noususta, mikä on lähes 80 prosenttia biodieselin kokonaistuotantokustannuksista. Tällaista kustannusten kasvua ei voitu siirtää kokonaisuudessaan asiakkaille unionin markkinoilla, mikä aiheutti tappioita tutkimusajanjaksolla.

E. SYY-YHTEYS

1. Johdanto

- (121) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti tarkasteltiin, onko asianomaisista maista polkumyynnillä tuleva tuonti aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä.
- (122) Muita polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ohella tiedossa olevia tekijöitä, jotka olisivat samaan aikaan voineet aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle, tutkittiin sen varmistamiseksi, ettei niiden mahdollisesti aiheuttamaa vahinkoa pidettäisi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamana.

2. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus

- (123) Todettiin, että vähäinen osuus (2–6 prosenttia) Indonesiasta EU:hun suuntautuneesta tuonnista ei tutkimusajanjaksolla tapahtunut polkumyynnillä. Muu tuonti Indonesiasta ja kaikki tuonti Argentiinasta tapahtui polkumyynnillä. Ilman polkumyöntä tapahtuneen tuonnin vähäisen määrän poistaminen Indonesiasta ilmoitetun tuonnin kokonaismäärästä ei vaikuta edellä eriteltyyn kehityssuuntaukseen.
- (124) Tutkimus osoitti, että halpaan hintaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti asianomaisista maista kasvoi tarkastelujaksolla huomattavasti määrältään (yli kaksinkertaiseksi). Tämän johdosta tuonnin markkinaosuus kasvoi huomattavasti 10 prosenttiyksiköllä vuoden 2009 ja tutkimusajanjakson lopun välillä 9,1 prosentista 18,8 prosenttiin.
- (125) Kulutuksen kasvusta huolimatta unionin tuotannonala menetti 5,5 prosenttiyksikköä markkinaosuudesta tarkastelujaksolla.
- (126) Polkumyöntituonnin keskimääräiset hinnat nousivat 48 prosenttia vuoden 2009 ja tutkimusajanjakson välillä, mutta ne olivat huomattavasti alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat samalla jaksolla. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat, ja keskimääräinen hintojen alittavuuden marginaali oli tutkimusajanjaksolla Indonesian osalta 4 prosenttia ja Argentiinan osalta 8 prosenttia.
- (127) Halvan polkumyöntituonnin kasvun aiheuttama paine unionin markkinoilla ei antanut unionin tuotannonalalle mahdollisuutta asettaa myyntihintojaan markkinaolosuhteita ja kustannusten nousua vastaavalle tasolle. Otokseen valitut yritykset pystyivät siirtämään asiakkaidensa maksettavaksi vain 38 prosentin hinnannousun, vaikka niiden kokonaiskustannukset kohosivat 47 prosenttia samalla jaksolla.

(128) Edellä esitetyn perustella päätellään alustavasti, että asianomaisista maista peräisin olevalla halvalla polkumyynnittuonnilla, joka alitti yhteisön tuotannonalan hinnat tutkimusajanjakson aikana ja jonka määrä myös merkittävästi kasvoi, on ollut ratkaiseva asema unionin tuotannonalan kärsimässä merkittävässä vahingossa.

3. Muiden tekijöiden vaikutus

3.1. Tuonti muista maista

Taulukko 10

Muut kolmannet maat	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Tuonti yhteensä (tonnia)	699 541	256 327	161 973	175 370
Indeksi 2009 = 100	100	37	23	25
Markkinaosuus	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
Indeksi 2009 = 100	100	35	23	24

Lähde: Eurostat.

(129) Tuonti kolmansista maista, lähinnä Yhdysvalloista, Norjasta ja Etelä-Koreasta, supistui merkittävästi vuoden 2009 ja tutkimusajanjakson lopun välillä. Tämä tuonnin supistuminen johtui Yhdysvalloista tulevaa tuontia koskevien toimenpiteiden käyttöönotosta vuonna 2009 ja toimenpiteiden kiertämistä koskevasta tutkimuksesta, joka koski Kanadasta lähetettyä tuontia vuonna 2010. Koska muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus supistui samalla, kun unionin tuotannonalan rahoitusasema heikkeni, muista kolmansista maista tuleva tuonti ei voinut vaikuttaa merkittävästi unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Näin ollen ei voida päätellä, että tällainen tuonti poistaisi syy-yhteyden vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten välillä.

3.2. Ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti asianomaisista maista

(130) Ilman polkumyyntiä tapahtunutta tuontia asianomaisista maista esiintyi, mutta ainoastaan vuoden 2011 jälkipuoliskolla. Koska tällaista vientiä oli vain lyhyen aikaa ja vähäisissä määrin, se on voinut aiheuttaa vain vähäisen määrän vahinkoa unionin tuotannonalalle eikä se voi poistaa syy-yhteyttä vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten välillä.

3.3. Muut Unionin tuottajat

(131) Koska unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle jätettyjen unionin tuottajien tuotanto on määrältään vä-

häistä ja niiden vientimäärät kokonaisuudessaan pieniä, näitä tuottajia ei pidetty unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syyinä.

3.4. Unionin tuotannonalan harjoittama tuonti

(132) Argentiinan biodieselin tuottajien järjestö CARBIO väitti, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon aiheutti unionin tuottajien harjoittama tuonti Argentiinasta ja Indonesiasta. Ne katsoivat tällaisen tuonnin itseaiheutetuksi vahingoksi ja väittivät, että argentiinalaisia tuottajia ei toimintansa vuoksi olisi katsottava vahingon syyksi.

(133) Unionin tuotannonalan toimittamista tiedoista käy selvästi ilmi, että tuotannonala toi biodieseliä tarkastelujaksolla Argentiinasta ja Indonesiasta ja että tällaista tuontia oli jopa 60 prosenttia kaikesta näistä maista peräisin olevasta tuonnista tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonala on kuitenkin ilmoittanut, että tällainen tuonti tapahtui itsepuolustuksena. Unionin tuottajat pystyivät lyhyellä aikavälillä hyötymään tällaisesta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista, mikä auttoi niitä jatkamaan liiketoimintaansa keskipitkällä aikavälillä.

(134) Tällainen unionin tuotannonalan harjoittama biodieselin tuonti unioniin polkumyynnihinnoin lisääntyi merkittävästi vuonna 2011 ja tutkimusajanjaksolla, jolloin biodieselin ja sen raaka-aineiden eriytetyn vientiveron vaikutus tuntui voimakkaimmin, sillä tuohon aikaan raaka-aineiden (soija- ja palmuöljyn) tuonti tuli epätaloudelliseksi verrattuna lopullisen tuotteen tuontiin. Kummassakin maassa käytettävässä eriytetystä vientiverojärjestelmässä raaka-aineiden vientiä verotetaan enemmän kuin lopullisen tuotteen vientiä. Kysymystä siitä, olisiko tätä eriytettyä vientiveroa pidettävä tukien vastaisen asetuksen 2 artiklassa tarkoitettuna tukena, tarkastellaan käynnissä olevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa.

(135) Tutkimusajanjaksolla esimerkiksi soijaöljyn tuontihinta Argentiinasta oli joidenkin kuukausien ajan korkeampi kuin SME:n tuontihinta, mikä teki soijaöljyn ostamisen epätaloudelliseksi. Tässä tilanteessa SME:n ostaminen oli ainoa taloudellisesti perusteltavissa oleva vaihtoehto.

(136) Jos unionin tuotannonala ei olisi tuonut näitä biodieselmääriä, unionin kaupparyitykset olisivat joka tapauksessa tuoneet ne, alittaneet unionin tuotannonalan hinnat ja myyneet ne unionin markkinoilla, sillä niillä on jo näistä maista tuontia, joka myydään unionin tuotannonalan kanssa kilpaileville dieselin jalostajille. Tällainen tuonti ei poista syy-yhteyttä, ja tämän vuoksi väite hylätään alustavasti.

3.5. Unionin tuotannonalan kapasiteetti

- (137) CARBIO väitti myös, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui liiallisen laajentumisen luomasta ylikapasiteetista. Väitettiin, että kapasiteetin käyttöaste oli vuonna 2008 ollut 50 prosenttia ja että unionin tuotannonala oli jatkanut laajentumista ilman vastaavaa kysynnän kasvua.
- (138) On totta, että tarkastelujaksolla kapasiteetin käyttöaste pysyi koko unionissa alhaisena ja oli alimmillaan 40 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Osa yrityksistä ei tämän vuoksi käyttänyt asentamaansa kapasiteettia.
- (139) Kapasiteetin käyttöaste oli kuitenkin alhainen jo tarkastelujakson alussa, pysyi alhaisena koko jakson ja oli otokseen valituissa yrityksissä myös vakaa.
- (140) Otokseen valitut yritykset olivat kannattavia tarkastelujakson alussa ja tappiollisia jakson lopussa, mutta niiden kapasiteetin käyttöaste pysyi vakaana. Voidaan kohtuudella päätellä, että koko tuotannonalan kannattavuus heikkeni mutta sen kapasiteetin käyttöaste pysyi vakaana. Tätä ei näin olleen voida pitää merkittävänä vahingon syynä, sillä syy-yhteyttä ei näytä olevan. Tämän vuoksi väite hylätään alustavasti.

3.6. Raaka-aineiden huono saanti ja puutteellinen vertikaalinen integraatio

- (141) CARBIO väittää myös, että unionin tuotannonalaa vaivaa tehokkuuden puute, erityisesti sen vuoksi, että se ei ole integroitunut vertikaalisesti eikä toimi raaka-aineiden läheisyydessä.
- (142) Nämä väitteet hylättiin alustavasti. Osa otokseen valituista yrityksistä sijaitsee satamissa, joissa raaka-aineita on laivakuljetuksina saatavilla saumattomasti, ja muut otokseen valitut yritykset ovat sijoittaneet biodieseltehtaansa samalle paikalle kuin kasviöljyn tuotantolaitoksensaakin. Monet Etelä-Euroopassa toimivat biodieselin tuottajat sijaitsevat satama-alueilla nimenomaan siksi, että saatavilla on Argentiinasta ja Indonesiasta tuotuja raaka-aineita, tai ne toimivat samoilla paikoilla kuin asiakkaansakin (jotka ovat mineraaliöljyn jalostamoita). Koska eriytetyn vientiveron vaikutuksesta raaka-aineet ovat kalliimpia kuin lopullinen tuote, tämä on selvästi aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle, kun PME:n ja SME:n valmistaminen EU:ssa on tullut taloudellisesti mahdottomaksi.

3.7. Muut sääntelytekijät

- (143) CARBIO viittasi myös eräisiin sääntelytekijöihin, joiden se väitti aiheuttaneen vahinkoa unionin tuotannonalalle; osa näistä on ehdotuksia, joita ei ole vielä saatettu voimaan. CARBIO kuitenkin korosti "kaksinkertaisen laskennan" järjestelmää, jota kuvataan jäljempänä.
- (144) Uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot määräävät tietyn osuuden biodie-

seliä sekoitettavaksi mineraalidieseliin ennen sen myyntiä käyttäjille. Osa jäsenvaltioista on käyttänyt uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin säännöstä, jonka mukaan osuus voidaan puolittaa, jos käytettävä biodiesel on valmistettu jätteöljyistä tai käytetyistä eläinrasvoista. Jos kyseinen jäsenvaltio esimerkiksi edellyttää että 7 prosenttia biodieseliä sekoitetaan 93 prosenttiin mineraalidieseliä, tämä 7 prosentin osuus voidaan laskea 3,5 prosenttiin, jos käytetään jätteöljystä tehtyä biodieseliä.

- (145) CARBIO väittää, että kaksinkertaisen laskennan säännöt ovat aiheuttaneet tutkimusajanjaksolla 1 miljoonan tonnin vähennyksen ns. "ensimmäisen sukupolven" biodieselin myynnissä, mikä on ollut unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syynä. Tämä väite hylätään, sillä otokseen valittuihin unionin tuottajiin kuuluu joitakin yrityksiä, jotka valmistavat kaksinkertaisesti laskettavaa biodieseliä, eikä niiden rahoitusilanne poikkea merkittävästi niistä otokseen valituista yrityksistä, jotka tuotavat biodieseliä kasviperäisistä neitsytöljyistä. Nämä yritykset ovat osoittaneet tietojensa tarkistamisen yhteydessä, että niiden biodieselin hintaan on vaikuttanut Argentiinasta ja Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin matala hinta, sillä ne kilpailevat suoraan asianomaisista maista peräisin olevan PME:n ja SME:n kanssa.
- (146) On myös väitetty, että unionin tuotannonalalle aiheutuu vahinkoa, koska se ei investoi riittävästi toisen sukupolven biopolttoaineisiin, kuten jätteöljyihin. Tämä väite on alustavasti hylätty, sillä unionissa ei ole saatavilla riittävästi jätteöljyä, jotta käsiteltävää jätteöljymäärää voitaisiin nykyisestä merkittävästi kasvattaa.

3.8. Jäsenvaltioiden rajoitukset

- (147) CARBIO väitti myös, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syynä ei voinut olla tuonti asianomaisista maista, koska useissa jäsenvaltioissa on kiintiöjärjestelmiä ja verojärjestelyitä, joilla rajoitetaan pääsyä tällaisille markkinoille. Väitettiin myös, että osa EU:n markkinoista on ilmasto-olojen vuoksi suljettu SME:ltä ja PME:ltä.
- (148) On totta, että PME:n suodatettavuuden rajalämpötilan (Cold Filter Plugging Point – CFPP) vuoksi (joka on +13 celsiusastetta) PME:tä ei voida käyttää kaikkialla unionissa ilman sekoittamista muihin biodieseleihin, jolloin CFPP-arvoa voidaan laskea. SME:n CFPP on 0 celsiusastetta, mikä mahdollistaa laajemman käytön erityisesti kesäkuukausien aikana.
- (149) Väitettä, jonka mukaan eräiden jäsenvaltioiden sääntelyjärjestelmä aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle, tutkittiin tarkoin koko tutkimuksen ajan.
- (150) Joissakin jäsenvaltioissa on käytössä kiintiöjärjestelmiä, joissa myönnetään tietty tuotantokiintiö kyseisessä jäsenvaltiossa tai jossakin muussa unionin jäsenvaltioissa toimiville yrityksille. Useimmat maat antavat kuitenkin etuja verojärjestelmän kautta, ja näitä etuja ollaan pienentämässä tai poistamassa.

- (151) Esimerkiksi Ranskassa on "verottomuusetu", jonka suuruus on 90 euroa tuotettua biodieselsonnia kohden. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin alhaisten hintojen vuoksi on kuitenkin usein halvempaa tuoda biodieseliä kuin ostaa sitä unionin tuotannonalalta, jopa veroetu mukaan luettuna. Tämä näkyy siinä, että Argentiinasta tulevaa tuontia esiintyy selvästi Ranskan markkinoilla.
- (152) Joissakin jäsenvaltioissa ei ilmasto-olojen tai kiintiöjärjestelmien vuoksi esiinny tuontia Argentiinasta ja Indonesiasta. Suurimmassa osassa unionia markkinoilla kuitenkin on tuontia Argentiinasta ja Indonesiasta, joko siksi, että kiintiöjärjestelmää ei ole, tai siksi, että hinta on alhaisempi kuin mikään jäsenvaltion mahdollisesti tarjoama veroetu.
- (153) Koska PME:tä ja SME:tä voidaan unionissa tuotettuun RME:hen tai muuhun biodieseliin sekoitettuna myydä kaikkialla unionissa ja tuontia esiintyy suurina määrinä ja polkumyynnihintoihin myös niissä jäsenvaltioissa, joissa on veroetujärjestelmiä, tämä väite hylätään alustavasti, sillä nykyiset kiintiöjärjestelmät ja verojärjestelyt eivät poista syy-yhteyttä vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten väliltä.

4. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (154) Edellä esitetty analyysi osoittaa, että asianomaisista maista peräisin olevan halvan polkumyynnituoannon määrä ja markkinaosuus kasvoivat merkittävästi. Samanaikaisesti todettiin, että kyseinen tuonti alitti unionin tuotannonalan hinnan tutkimusajanjaksolla.
- (155) Tiedot osoittavat, että asianomaisista maista tulevan halvan tuonnin määrän kasvaessa unionin tuotannonalan taloustilanne heikkenee merkittävästi.
- (156) Edellä esitettyssä analyysissä on asianmukaisesti erotettu polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalan tilanteeseen. Tämän analyysin perusteella päätellään alustavasti, että kyseinen polkumyynnillä tapahtunut tuonti asianomaisista maista on aiheuttanut unionin tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.
- (157) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi tiedossa olleet tekijät on arvioitu perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti, eikä ole löydetty näyttöä siitä, että ne poistaisivat syy-yhteyden polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

F. UNIONIN ETU

- (158) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio tutki, olisiko vahingollista polkumyynniä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä päätellä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi unionin edun mukaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin

kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien, raaka-aineiden toimittajien ja käyttäjien edut.

1. Unionin tuotannonalan etu

- (159) Kuten edellä esitettiin, unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista. Toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen johtaisi erittäin todennäköisesti unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen negatiivisen suuntauksen jatkumiseen. Unionin tuotannonalan tilannetta leimasi erityisesti kannattavuuden lasku vuoden 2009 +3 prosentista -2,5 prosenttiin tutkimusajanjakson loppuun tultaessa. Tilanteen heikkeneminen edelleen johtaisi lopulta tuotannon supistamiseen ja useampien tuotantolaitosten sulkemiseen, mikä uhkaisi unionin työllisyyttä ja investointeja.
- (160) Toimenpiteiden käyttöönotto palauttaisi markkinoille terveen kilpailun. Unionin tuotannonalan kannattavuuden laskusuuntaus johtuu siitä, että kilpailu asianomaisista maista peräisin olevan halvan polkumyynituonnin kanssa on vaikeaa, mikä puolestaan johtuu myös kummassakin maassa käytössä olevasta vientiverojärjestelmästä, joka laskee SME- ja PME-tuonnin hintaa unionin markkinoilla ja samalla nostaa raaka-aineiden hintaa. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto asettaisi näin olleen unionin tuotannonalan asemaan, jossa se voisi parantaa kannattavuuttaan tasolle, jota pidetään välttämättömänä tälle pääomavaltaiselle tuotannonalalle.
- (161) Toimenpiteiden pitäisi antaa unionin tuotannonalalle mahdollisuus alkaa toipua tutkimuksen aikana todetusta vahingollisesta polkumyynnistä.

2. Unionin etuyhteydettömien tuojien/kauppiaiden etu

- (162) Unionissa toimivia etuyhteydettömiä tuojia/kauppiaita pyydyttiin ilmoittautumaan komissiolle. Yksikään tuoja ei kuitenkaan toiminut yhteistyössä tutkimuksessa.
- (163) Koska etuyhteydettömistä tuojista tai kauppiaista ei ole tietoja, ei ole näyttöä siitä, että toimenpiteiden käyttöönotto olisi selkeästi tällaisten osapuolten edun vastaista.

3. Käyttäjien ja kuluttajien etu

- (164) Kaikille tiedossa oleville käyttäjäyrityksille, jotka ovat mukana mineraalidieselin tuotannossa ja jakelussa ja myös mukana mineraalidieselin ja biodieselin pakollisessa sekoittamisessa, lähetettiin kyselylomakkeet menettelyn viireillepanon yhteydessä.
- (165) Kolme biodieselin käyttäjää vastasi käyttäjiä koskevaan kyselylomakkeeseen mutta totesi, että biodiesel on hyvin pieni osa niiden kaikesta liiketoiminnasta. Ne ilmoittivat, että niillä on lakisäätöinen velvoite ostaa biodieseliä ja että mahdollisesta tullin korotuksesta johtuva biodieselin hinnan nousu siirrettäisiin automaattisesti niiden asiakkaille, kuten aiemminkin oli tehty.

(166) Kun otetaan huomioon, että saatavilla oli tietoja vain rajoitetusti, toimenpiteiden käyttöönotolla pitäisi olla vain erittäin vähäinen vaikutus loppukuluttajaan, sillä kuluttajien huoltoasemilta ostamamaan mineraalidieseliin sekoitetaan vain vähäinen prosenttiosuus biodieseliä. Ei havaittu näyttöä siitä, että toimenpiteiden käyttöönotto olisi selkeästi muiden käyttäjien tai kuluttajien etujen vastaista.

4. Raaka-ainetoimittajien etu

(167) Yksi raaka-ainetoimittajien järjestö, FEDIOL (Euroopan kasviöljy- ja proteiinijauhoteollisuutta edustava järjestö) vastasi raaka-ainetoimittajille lähetettyyn kyselylomakkeeseen. Ne ilmoittivat, että tuonti asianomaisista maista oli laskenut rapsiöljyn kysyntää unionissa yli 1 miljoonalla tonnilla vuosina 2009–2011.

(168) Ne katsovat, että toimenpiteiden käyttöönotolla on myönteinen vaikutus EU:n raaka-ainetoimittajiin, kun EU:n kapasiteetin käyttöaste nousee. Rapsiöljyn kysynnän mahdollinen kasvu vaikuttaisi myös rehuseosalaan, koska se käyttää rapsiöljyn tuotannosta syntyvää jäännöstä, ja EU:n maatalouteen, joka tuottaa rapsia.

(169) Saatua näyttöä osoittaa näin ollen, että toimenpiteiden käyttöönotto olisi unionin raaka-ainetoimittajien edun mukaista.

5. Unionin etua koskevat päätelmät

(170) Toimenpiteiden käyttöönotto Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa olisi selvästikin unionin tuotannonalan etujen mukaista. Se antaisi unionin tuotannonalalle mahdollisuuden kasvaa ja toipua polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamasta vahingosta. Jos toimenpiteitä ei kuitenkaan otettaisi käyttöön, unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenisi edelleen, ja lisää toimijoita joutuisi lopettamaan toimintansa. Vaikka käyttäjien ja tuojien osalta ei voitu tehdä selviä päätelmiä, toimenpiteiden käyttöönoton pitäisi olla myös raaka-ainetoimittajien edun mukaista.

(171) Ei ole pakottavia syitä, jotka osoittaisivat, että väliaikaisen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa olisi selkeästi unionin edun vastaista

G. VÄLIAIKAISET POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

(172) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

1. Vahingon korjaava taso

(173) Näiden toimenpiteiden tasoa määritettäessä otettiin huomioon todetut polkumyynnimarginaalit ja unionin tuottajille aiheutuneen vahingon korjaamiseksi tarvittavan tullin määrä, niitä ylittämättä.

(174) Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteillä pitäisi voida taata unionin tuotannonalalle mahdollisuus kattaa tuotantokustannuksensa ja saada sellainen ennen veroja laskettu myyntivoitto, jonka se voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin puuttuessa.

(175) Tätä varten 15 prosentin voittomarginaalia liikevaihdosta laskettuna voitiin pitää soveliaana tasona, johon unionin tuotannonalan olisi voitu edellyttää pääsevän ilman vahinkoa aiheuttavaa polkumyyntiä; tämä perustuu tuontia Amerikan yhdysvalloista koskeneen aiemman tutkimuksen päätelmiin, jossa se katsottiin kohtuulliseksi takamaan tämän tuotannonalan tuottavat investoinnit pitkällä aikavälillä.

(176) Tämän perusteella unionin tuotannonalalle laskettiin samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamaton hinta. Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin oikaisemalla otokseen kuuluvien unionin tuottajien myyntihintoja tutkimusajanjakson tosiasiallisella voitolla/tappiolla sekä lisäämällä edellä mainittu voittomarginaali.

(177) Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä asianomaisissa maissa otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjakson myymän samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Tästä vertailusta johtuvat mahdolliset erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina tuonnin CIF-kokonaisarvosta.

2. Väliaikaiset toimenpiteet

(178) Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa olisi otettava perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttöön väliaikaiset polkumyynnitullit alhaisemman tullin säännön mukaisesti eli polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisina.

(179) Polkumyynnitullit määritettiin vertaamalla vahingon korjaavia marginaaleja ja polkumyynnimarginaaleja. Väliaikaiset polkumyynnitullit, ilmaistuna prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyynnimarginaali	Väliaikainen vahinkomarginaali	Väliaikainen polkumyynnitulli
Argentiina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario	10,6 %	27,8 %	10,6 %
	Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	10,6 %	27,8 %	10,6 %

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyymintimarginaali	Väliaikainen vahinkomarginaali	Väliaikainen polkumyymintulli
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	7,2%	30,9%	7,2%
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	7,9 %	31 %	7,9 %
	Kaikki muut yritykset	10,6%	31,8 %	10,6%
Indonesia	PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	0,0 %		0,0 %
	PT. Musim Mas, Medan	2,8 %	23,3 %	2,8 %
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	5,3 %	27,1 %	5,3 %
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	9,6 %	26,4 %	9,6 %
	PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	9,6 %	26,4 %	9,6 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	6,5 %	25,3 %	6,5 %
	Kaikki muut yritykset	9,6 %	27,1 %	9,6 %

(180) Koska polkumyymintullia sovelletaan puhtaan biodieselin lisäksi myös sekoituksiin, joihin sisältyy biodieselä (suhteessa painon mukaiseen biodieselpitoisuuteen), on tarkempaa ja asianmukaisempaa ilmaista tulli kiinteänä määränä nettotonnia kohden ja soveltaa tätä tuotuun puhtaaseen biodieseliin tai sekoitetun tuotteen biodiese-

losuuteen, jotta jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voivat panna tullin täytäntöön asianmukaisesti.

(181) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyymintullit määritettiin nyt tehdyn tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tuljia voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tuljia) yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevan, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tuljia, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(182) Kaikki näiden yksilöllisten polkumyymintullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt pyynnöt) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽¹⁾, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa vastaavasti saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

(183) Komissio asetti kirjaamisvelvoitteen asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnille 28 päivänä tammikuuta 2013 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 79/2013. Tämä tehtiin perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaista polkumyymintitoimenpiteiden mahdollista taannehtivaa soveltamista varten. Mitään päätöstä polkumyymintitoimenpiteiden mahdollisesta taannehtivasta soveltamisesta ei voida tehdä menettelyn tässä vaiheessa.

H. LOPPUSÄÄNNÖKSET

(184) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi ne asianomaiset osapuolet, jotka ilmoittautuivat menettelyn vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuuluisiksi kuukauden kuluessa tämän asetuksen julkaisemisesta. Tätä asetusta varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia, ja niitä voidaan harkita uudelleen mahdollisten lopullisten toimenpiteiden määrittämistä varten,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyymintulli tuotaessa Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai

⁽¹⁾ Osoite: European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, ja jotka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 1516 20 98 (TARIC-koodit 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ja 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC-koodit 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ja 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC-koodi 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC-koodit 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ja 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC-koodit 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ja 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC-koodit 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ja 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC-koodit 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ja 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (TARIC-koodit 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 ja 3824 90 97 04), 3826 00 10 ja ex 3826 00 90 (TARIC-koodit 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ja 3826 00 90 30).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tuotteeseen, jonka jäljempänä luetellut yritykset ovat valmistaneet, sovellettava väliaikainen polkumyöntulli on seuraava:

Maa	Yritys	Väliaikainen tulli (euroa nettotonnin kohden)	Taric-lisäkoodi
Argentiina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	104,92	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	69,16	B783
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	65,24	B784
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	75,97	B785
	Kaikki muut yritykset	104,92	B999
Indonesia	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	0	B786
	PT Musim Mas, Medan	24,99	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	45,65	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	83,84	B789
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	57,14	B790
	Kaikki muut yritykset	83,84	B999

3. Sekoituksia koskevan polkumyöntullin soveltamisessa otetaan huomioon, missä suhteessa sekoituksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliestereitä ja parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

4. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (1) 145 artiklan mukaisesti, polkumyöntullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen Euroopan unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

(1) Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

6. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla komission kuulemiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 20 artiklan soveltamista.

2. Kyseiset osapuolet voivat asetuksen (EY) N:o 1225/2009 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää huomautuksiaan tämän asetuksen soveltamisesta yhden kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

1. Tulliviranomaiset veloitetaan lopettamaan komission asetuksen (EU) N:o 79/2013 1 artiklan mukaisesti tapahtuva tuonnin kirjaaminen.

2. Kerätyt tiedot tuotteista, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen tämän asetuksen voimaantuloa, on säilytettävä lopullisten toimenpiteiden voimaantuloon asti tai tämän menettelyn päättämiseen asti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2013.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 491/2013,**annettu 27 päivänä toukokuuta 2013,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden

mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetuille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	15,0
	MA	56,4
	TN	54,8
	TR	67,0
	ZZ	48,3
0707 00 05	AL	27,7
	MK	25,8
	TR	132,0
	ZZ	61,8
0709 93 10	MA	110,7
	TR	129,1
	ZZ	119,9
0805 10 20	EG	49,5
	IL	71,8
	MA	62,2
	ZZ	61,2
0805 50 10	AR	107,2
	TR	111,4
	ZA	98,7
	ZZ	105,8
0808 10 80	AR	155,2
	BR	95,6
	CL	113,1
	CN	90,5
	MK	42,6
	NZ	124,1
	US	207,5
	ZA	106,5
ZZ	116,9	
0809 29 00	US	557,8
	ZZ	557,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/12/EU,

annettu 13 päivänä toukokuuta 2013,

energiatehokkuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU mukauttamisesta Kroatian tasavallan liittymisen johdosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Kroatian liittymissopimuksen ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Kroatian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 50 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kroatian liittymisasiakirjan 50 artiklassa määrätään, että jos toimielinten ennen liittymistä antamia säädöksiä on mukautettava liittymisen johdosta ja jos tarvittavista mukautuksista ei ole määrätty kyseisessä liittymisasiakirjassa tai sen liitteissä, neuvosto hyväksyy määränemmistöllä komission ehdotuksesta tätä varten tarvittavat säädökset, jos komissio ei ole antanut alkuperäistä säädöstä.
- (2) Kroatian liittymissopimuksen laatineen konferenssin päätösasiakirjassa ilmoitettiin, että korkeat sopimuspuolet olivat päässeet poliittiseen yhteisymmärrykseen tietyistä toimielinten antamia säädöksiä koskevista mukautuksista, jotka ovat tarpeen liittymisen johdosta, ja pyydettiin neuvostoa ja komissiota hyväksymään nämä mukautukset ennen liittymistä, tarvittaessa täydennettyinä ja ajan tasalle saatettuina unionin oikeuden kehityksen ottamiseksi huomioon.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/27/EU ⁽¹⁾ edellytetään, että jäsenvaltiot asettavat kansalliset ohjeelliset energiatehokkuustavoitteet ottaen huomioon unionin vuoden 2020 energiankulutuksen määrän Euroopan unionissa.
- (4) Kroatian liittymisen vuoksi on tarpeen mukauttaa teknisesti vuodelle 2020 ennustettua unionin energiankulutusta, jotta se vastaa 28 jäsenvaltion kulutusta. Vuonna

2007 laadittujen ennusteiden mukaan vuonna 2020 primäärienergian kulutus EU:n 27 jäsenvaltiossa on 1 842 Mtoe. Samojen ennusteiden mukaan primäärienergian kulutus on 1 853 Mtoe vuonna 2020, kun EU:ssa on Kroatia mukaan lukien 28 jäsenvaltiota. Tavoitteena oleva 20 prosentin vähennys merkitsee 1 483 Mtoe:n kulutusta vuonna 2020 eli 370 Mtoe:n vähennystä ennusteisiin verrattuna. Tämä tekninen mukautus on tarpeen, jotta direktiiviä 2012/27/EU voidaan soveltaa Kroatiaan.

- (5) Sen vuoksi direktiivi 2012/27/EU olisi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2012/27/EU tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämän direktiivin liitteessä vahvistetut muutokset eivät vaikuta direktiivin 2012/27/EU 28 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn määräaikaan.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan Kroatian liittymissopimuksen voimaantulopäivänä edellyttäen, että liittymissopimus tulee voimaan.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä toukokuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. COVENEY

⁽¹⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1.

LIITE

Muutetaan direktiivin 2012/27/EU 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) se, että unionin vuoden 2020 energiankulutus saa olla korkeintaan 1 483 Mtoe primäärienergiaa tai korkeintaan 1 086 Mtoe loppuenergiaa”.

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 komissio arvioi saavutettua edistymistä ja sitä, onko todennäköistä, että unioni saavuttaa energiankulutuksen tason, joka on korkeintaan 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja/tai korkeintaan 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.”

c) Korvataan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) vertaa a–c alakohdan mukaisia tuloksia energiankulutuksen määrään, joka tarvittaisiin, jotta energiankulutuksen taso olisi korkeintaan 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja/tai korkeintaan 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020”.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/13/EU,

annettu 13 päivänä toukokuuta 2013,

tiettyjen verotuksen alan direktiivien mukauttamisesta Kroatian tasavallan liittymisen johdosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Kroatian liittymissopimuksen ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Kroatian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 50 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kroatian liittymisasiakirjan 50 artiklassa määrätään, että jos toimielinten ennen liittymistä antamia säädöksiä on mukautettava liittymisen johdosta ja jos tarvittavista mukautuksista ei ole määrätty mainitussa liittymisasiakirjassa tai sen liitteissä, neuvosto hyväksyy määränemmistöllä komission ehdotuksesta tätä varten tarvittavat säädökset, jos alkuperäinen säädös ei ole komission antama.
- (2) Kroatian liittymissopimuksen laatineen ja hyväksyneen konferenssin päätösasiakirjassa todettiin, että korkeat sopimuspuolet olivat päässeet poliittiseen yhteisymmärrykseen tietyistä toimielinten antamia säädöksiä koskevista mukautuksista, jotka ovat tarpeen liittymisen johdosta, ja pyydettiin neuvostoa ja komissiota hyväksymään nämä mukautukset ennen liittymistä, tarvittaessa täydennettyinä ja ajan tasalle saatettuina unionin oikeuden kehityksen huomioon ottamiseksi.
- (3) Sen vuoksi direktiivit 83/182/ETY⁽¹⁾, 2003/49/EY⁽²⁾, 2008/7/EY⁽³⁾, 2009/133/EY⁽⁴⁾ ja 2011/96/EU⁽⁵⁾ olisi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivit 83/182/ETY, 2003/49/EY, 2008/7/EY, 2009/133/EY ja 2011/96/EU tämän direktiivin liitteessä esitetyn mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään sinä päivänä, jona Kroatia liittyy unioniin. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä siitä päivästä, jona Kroatia liittyy unioniin.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitusta kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan Kroatian liittymissopimuksen voimaantulopäivänä edellyttäen, että mainittu sopimus tulee voimaan.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä toukokuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. COVENEY

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 83/182/ETY, yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983 (EYVL L 105, 23.4.1983, s. 59).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2003/49/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä (EUVL L 157, 26.6.2003, s. 49).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2008/7/EY, annettu 12 päivänä helmikuuta 2008, pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 11).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2009/133/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, osittaisjakautumisiin, varojensiirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin sekä eurooppayhtiön (SE) tai eurooppaosuuskunnan (SCE) sääntömääräisen kotipaikan siirtoon jäsenvaltioiden välillä sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EUVL L 310, 25.11.2009, s. 34).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2011/96/EU, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8).

LIITE

1. Lisätään direktiivin 83/182/ETY liitteeseen seuraava:

"KROATIA

— poseban porez na motorna vozila (Zakon o posebnom porezu na motorna vozila (Narodne novine broj 15/13))".

2. Muutetaan direktiivi 2003/49/EY seuraavasti:

- a) Lisätään 3 artiklan a alakohdan iii alakohtaan Ranskaa koskevan maininnan jälkeen seuraava:

"— porez na dobit Kroatiaassa,".

- b) Lisätään liitteeseen kohta seuraavasti:

"z) Kroatian lainsäädännön mukaiset "dioničko društvo"- ja "društvo s ograničenom odgovornošću" -nimiset yhtiöt sekä muut Kroatian lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Kroatian liikevoittoveron alaisia".

3. Lisätään direktiivin 2008/7/EY liitteeseen I kohta seuraavasti:

"11a) Kroatian lainsäädännön nojalla perustetut yhtiöt:

i) dioničko društvo

ii) društvo s ograničenom odgovornošću".

4. Muutetaan direktiivin 2009/133/EY liite I seuraavasti:

- a) Lisätään A osaan kohta seuraavasti:

"ka) Kroatian lainsäädännön mukaiset "dioničko društvo"- ja "društvo s ograničenom odgovornošću" -nimiset yhtiöt ja muut Kroatian lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Kroatian liikevoittoveron alaisia,".

- b) Lisätään B osaan Ranskaa koskevan kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"— porez na dobit Kroatiaassa,".

5. Muutetaan direktiivin 2011/96/EU liite I seuraavasti:

- a) Lisätään A osaan kohta seuraavasti:

"ka) Kroatian lainsäädännön mukaiset "dioničko društvo"- ja "društvo s ograničenom odgovornošću" -nimiset yhtiöt ja muut Kroatian lainsäädännön mukaiset yhtiöt, jotka ovat Kroatian liikevoittoveron alaisia,".

- b) Lisätään B osaan Ranskaa koskevan maininnan jälkeen seuraava:

"— porez na dobit Kroatiaassa,".

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 25 päivänä huhtikuuta 2013,

Kyprokselle osoitetuista erityistoimista rahoitusvakauden ja kestävän kasvun palauttamiseksi

(2013/236/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 126 artiklan 6 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdassa määrätään mahdollisuudesta toteuttaa talous- ja rahaliiton moitteettoman toiminnan varmistamiseksi toimenpiteitä, jotka koskevat niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro.
- (2) Neuvosto hyväksyi 13 päivänä heinäkuuta 2010 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 6 kohdan nojalla päätöksen⁽¹⁾, jossa todetaan, että Kyproksessa on liiallinen alijäämä, ja antoi Kyprokselle mainitun perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan nojalla julkistalouden liiallisen alijäämän tilanteen lopettamiseksi suosituksen, jossa todetaan, että ”Kyproksen viranomaisten olisi lopetettava nykyinen julkisen talouden liiallisen alijäämän tilanne mahdollisimman pian ja viimeistään vuonna 2012”.
- (3) Kyproksen vuoden 2012 kansallisesta uudistusohjelmasta 10 päivänä heinäkuuta 2012 annetussa neuvoston suosituksessa sekä samassa yhteydessä annetussa Kyproksen vuosien 2012–2015 vakausohjelmaa koskevassa neuvoston lausunnossa⁽²⁾ neuvosto suositteli muun muassa, että Kypros toteuttaa toimenpiteitä korjatakseen liiallisen alijäämän kestävästi vuonna 2012, varmistaa riittävän edistymisen kohti velan supistamiselle asetettua viitearvoa, lujittaa rahoituslaitosten tehokasta pääomittamista koskevia säännöksiä ja parantaa kilpailukykyä.
- (4) Kyprokseen on kohdistunut rahoitusmarkkinoilla kasvavia paineita, kun huoli sen julkisen talouden kestäväydestä ja tähän sisältyvistä heikentyneen rahoitussektorin edellyttämistä merkittävistä julkisista tukitoimenpiteistä on lisääntynyt. Jotkin epätasapainotilat ovat seurausta euroalueen kriisin kielteisistä heijastusvaikutuksista, Kreikan kehitys mukaan lukien. Muut epätasapainotilat, sellaisina kuin ne on määritetty Kyprosta koskevassa komission perusteellisessa tarkastelussa vuodelta 2012 neuvoston 10 päivänä heinäkuuta 2012 antamassa suosituksessa,

ovat kotimaista alkuperää ja jo pidempiaikaisia. Luotto- ja rahoituslaitosten alennettua Kyproksen valtion joukkovelkakirjojen luokitusta useaan otteeseen maa ei ole enää pystynyt hankkimaan uutta rahoitusta julkisen talouden kestäväyden kanssa sopuoinnussa olevin ehdoin. Samaa aikaan pankkisektorille on käynyt entistä vaikeammaksi saada rahoitusta kansainvälisiltä markkinoilta ja suurten rahoituslaitosten pääomavajeet ovat kasvaneeet huomattaviksi.

- (5) Näiden vakavien ja kielteisten talous- ja rahoitusolosuhteiden vuoksi Kyproksen viranomaiset pyysivät virallisesti 25 päivänä kesäkuuta 2012 Euroopan rahoitusvakausvälineen / Euroopan vakausmekanismin samoin kuin Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) antaman lainan muodossa annettavaa rahoitustukea tarkoituksin tukea Kyproksen talouden paluuta kestäväan kasvuun, varmistaa asianmukaisesti toimiva pankkijärjestelmä ja turvata rahoitusvakaus unionissa ja euroalueella. Euroryhmä pyysi 27 päivänä kesäkuuta 2012 komissiota yhteistyössä Euroopan keskuspankin (EKP), Kyproksen viranomaisten ja IMF:n kanssa sopimaan Kyproksen makrotalouden sopeutusohjelmasta, sen rahoitustarpeet mukaan lukien, sekä toteuttamaan tarvittavia toimia rahoitusvakauden turvaamiseksi vallitsevassa hyvin haastavassa ympäristössä, jossa vaarana ovat valtion joukkolainojen markkinoiden myllerryksen heijastusvaikutukset. Euroryhmä pääsi 25 päivänä maaliskuuta 2013 poliittiseen sopimukseen Kyproksen viranomaisten kanssa makrotalouden sopeuttamisohjelman peruspilareista. Pankkisektoria oli määrä järjestellä uudelleen ja supistaa ja julkisen talouden tervehdyttämistä, rakenteellisia uudistuksia ja yksityistämistä koskevia toimia tehostaa. Lisäksi kahden suurimman pankin pääomittaminen oli määrä toteuttaa yksinomaan näiden pankkien sisältä käsin (eli osakkeenomistajien, velkakirjojen haltijoiden ja tallettajien varoin).
- (6) Nykyisissä olosuhteissa Kyproksen olisi hyväksyttävä kattava toimenpidepaketti, joka on määrä toteuttaa kolmi- vuotisen makrotalouden sopeutusohjelman puitteissa, joka ulottuisi vuoden 2013 toiselta neljännekseltä vuoden 2016 ensimmäiseen neljännekseen.
- (7) Kattavalla toimenpidepaketilla olisi pyrittävä palauttamaan rahoitusmarkkinoiden luottamus ja terve makrotalouden tasapaino ja mahdollistamaan talouden palaminen kestäväan kasvuun. Se olisi jäseneltävä kolmeen pilariin. Ensimmäisen pilarin olisi oltava rahoitussektorin strategia, joka perustuu rahoituslaitosten uudelleenjärjestelyyn ja supistamiseen, sektorin valvonnan vahvistamiseen sekä toimiin, joilla puututaan pääoma- ja likviditeettivajeisiin. Toisen pilarin olisi oltava kunnianhimoinen

⁽¹⁾ EUVL L 186, 20.7.2010, s. 30.

⁽²⁾ EUVL C 219, 24.7.2012, s. 13.

- etupainotteinen julkisen talouden vakauttamisstrategia, joka on määrä panna täytäntöön erityisesti toimenpitein, joiden tarkoituksena on alentaa juoksevia perusmenoja, lisätä valtion tuloja, parantaa julkisen sektorin toimintaa ja ylläpitää julkisen talouden vakauttamista keskipitkällä aikavälillä siten, että vaikutus heikommassa asemassa oleviin on mahdollisimman vähäinen ja rakennerahastojen ja muiden unionin rahastojen toteuttaminen säilyy moitteettomana. Kolmannen pilarin olisi muodostuttava kunnianhimoisesta rakenneuudistusohjelmasta, jolla on tarkoitus tukea kilpailukykyä sekä kestävää ja tasapainoista kasvua, mahdollistaa makrotaloudellisten epätasapainotilojen purkaminen erityisesti uudistamalla palkkojen indeksointijärjestelmä työmarkkinaosapuolia kuullen ja poistaa esteitä, jotka haittaavat markkinoiden moitteetonta toimintaa. Nuorten mahdollisuuksia ja heidän työllistymisnäkömiään olisi ylläpidettävä ottaen huomioon 28 päivänä helmikuuta 2013 saavutettu poliittinen yhteisymmärrys nuorisotakuun perustamista koskevasta neuvoston suosituksesta.
- (8) Komission yksiköiden tekemän, nimellisen BKT:n kasvua koskevan tarkistetun talven 2012 ennusteen (– 0,5 % vuonna 2012, – 8,2 % vuonna 2013, – 2,9 % vuonna 2014, 2,6 % vuonna 2015 ja 3,7 % vuonna 2016) perusteella velan suhde BKT:hen olisi 87 % vuonna 2012, 109 % vuonna 2013, 123 % vuonna 2014, 126 % vuonna 2015 ja 122 % vuonna 2016. Velka siis kasvaisi suhteessa BKT:hen nopeasti vuoteen 2015 asti, minkä jälkeen se siirtyisi alenevalle uralle niin, että velkasuhde olisi arviolta 105 % vuonna 2020. Velkadynamiikkaan vaikuttavat useat talousarvion ulkopuoliset rahoitustoimet. Komission yksiköiden tekemän, nimellisen BKT:n kasvua koskevan tarkistetun talven 2013 ennusteen mukaan julkisen talouden rahoitusaseman ennakoidaan olevan 395 miljoonaa euroa alijäämäinen (2,4 % suhteessa BKT:hen) vuonna 2013, 678 miljoonaa euroa alijäämäinen (4,3 % suhteessa BKT:hen) vuonna 2014, 344 miljoonaa euroa alijäämäinen (2,1 % suhteessa BKT:hen) vuonna 2015 ja 204 miljoonaa euroa ylijäämäinen (1,2 % suhteessa BKT:hen) vuonna 2016.
- (9) Kyproksen pankkisektorin pitkän aikavälin selviytymiskyvyn vahvistaminen on ratkaisevan tärkeää maan rahoitusjärjestelmän vakauden palauttamisen kannalta ja sen seurauksena, kun otetaan huomioon voimakkaat keskinäiset yhteydet, koko euroalueen rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämisen kannalta. Kyproksen pankkisektorin huomattava supistaminen ja uudelleenjärjestely on käynnissä. Kyproksen parlamentti on antanut lainsäädäntöä, jolla luodaan kattavat puitteet luottolaitosten elvytykselle ja kriisiratkaisulle. Näitä uusia puitteita soveltamalla Kyproksen pankkisektoria on välittömästi supistettu merkittävästi. Kyproksen pankkisektorin maksuvalmiuden säilyttämiseksi on määrätty väliaikaisia hallinnollisia toimenpiteitä, pääomaliikkeiden rajoitukset mukaan lukien.
- (10) Kyproksen julkisen velan keskipitkän aikavälin kestävyys on määrä turvata panemalla täytäntöön kattavia ja kunnianhimoisia uudistuksia rahoituksen, julkisen talouden ja rakenteiden osalta.
- (11) Komission olisi tarkastuskäyntejä tekemällä ja Kyproksen viranomaisten säännöllisen neljännesvuosittaisen raportoinnin perusteella yhteistyössä EKP:n kanssa ja, jos tämä on asianmukaista, IMF:n kanssa, tarkistettava säännöllisin väliajoin, että Kyproksen makrotalouden sopeutusohjelmaa toteutetaan määrätietoisesti.
- (12) Komission olisi annettava Kyproksen toimenpidepaketin koko toteutuksen ajan ohjausta ja teknistä apua yksittäisillä osa-alueilla.
- (13) Kyproksen viranomaisten olisi voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaisesti otettava työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunnan organisaatiot mukaan makrotalouden sopeutusohjelman valmisteluun, seurantaan ja arviointiin.
- (14) Kyprokselle sen makrotalouden sopeutusohjelmaan kuuluvien toimenpiteiden toteuttamiseksi annettavan rahoitustuen olisi tuen muodosta riippumatta oltava sopusoinnussa unionin oikeudellisten vaatimusten ja poliitikkojen ja erityisesti unionin talouden ohjausjärjestelmän kanssa. Kaikki rahoituslaitoksia tukevat toimet olisi toteutettava unionin kilpailusääntöjä noudattaen. Komission olisi varmistettava, että pyydetyn EVM-rahoitustuen yhteydessä tehtävässä yhteisymmärryspöytäkirjassa esitetyt toimenpiteet ovat täysin sopusoinnussa tämän päätöksen kanssa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Jotta helpotetaan Kyproksen talouden paluuta kestäväen kasvun uralle ja julkisen talouden ja rahoitusjärjestelmän vakautteen, Kyproksen on toteutettava määrätietoisesti makrotalouden sopeutusohjelma, jäljempänä 'ohjelma', jonka tärkeimmät osatekijät on säädetty tämän päätöksen 2 artiklassa. Ohjelmalla on puututtava erityisiin riskeihin, joita Kypros aiheuttaa euroalueen rahoitusvakaudelle, ja sillä on pyrittävä nopeasti palauttamaan Kyprokseen terve ja kestävä talous- ja rahoitustilanne sekä maan kyky hankkia tarvitsemansa rahoitus kokonaisuudessaan kansainvälisiltä rahoitusmarkkinoilta. Ohjelmassa on otettava asianmukaisesti huomioon Kyprokselle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121, 126, 136 ja 148 artiklan nojalla osoitetut neuvoston suositukset sekä Kyproksen toimet, jotka se on toteuttanut suositusten noudattamiseksi, ja samalla siinä on pyrittävä laajentamaan, lujittamaan ja syventämään tarvittavia politiikkatoimenpiteitä.

2. Komissio seuraa yhteistyössä EKP:n ja, jos tämä on asianmukaista, IMF:n kanssa, Kyproksen edistymistä ohjelmansa toteuttamisessa. Kyproksen on tehtävä komission ja EKP:n kanssa täysimääräisesti yhteistyötä. Sen on erityisesti annettava niille kaikki tiedot, jotka nämä katsovat ohjelman seurannan kannalta tarpeellisiksi.

3. Komissio tarkastelee yhteistyössä EKP:n ja, jos tämä on asianmukaista, IMF:n kanssa, yhdessä Kyproksen viranomaisten kanssa mahdollisia muutoksia ja ajan tasalle saattamisia, joita voidaan tarvita, jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon muun muassa mahdolliset merkittävät erot makrotalouden ja julkisen talouden ennusteiden ja toteutuneiden lukujen (mukaan lukien työllisyysluvut) välillä, negatiiviset heijastusvaikutukset sekä makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden shokit.

Komissio antaa jatkuvaa julkista taloutta, rahoitusmarkkinoita ja rakenteiden uudistusta koskevaa neuvontaa ja ohjausta sen varmistamiseksi, että ohjelmaa toteutetaan asianmukaisesti ja voidaan auttaa korjaamaan epätasapainotilanteita kestävästi.

Komissio arvioi säännöllisin väliajoin ohjelman taloudellisia vaikutuksia ja suosittelee tarvittavia korjauksia kasvun ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi, tarvittavan julkisen talouden vakauttamisen turvaamiseksi ja haitallisten yhteiskunnallisten vaikutusten pitämiseksi mahdollisimman vähäisinä.

2 artikla

1. Ohjelman tärkeimmät tavoitteet ovat Kyproksen pankkisektorin tervehdyttäminen, julkisen talouden käynnissä olevan vakauttamisen jatkaminen ja rakenneuudistusten toteuttaminen kilpailukyvyyn sekä kestävä ja tasapainoinen kasvun tukemiseksi.

2. Kyproksen on liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn mukaisten velvoitteidensa mukaisesti vakautettava julkista taloutta korkealaatuisin ja pysyvin toimenpitein pitäen samalla vaikutukset heikoimmassa asemassa oleviin mahdollisimman vähäisinä.

3. Kyproksen on toteutettava 4–15 kohdassa yksilöidyt toimenpiteet.

4. Jotta alijäämä saataisiin mahdollisimman pian alle 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen, Kyproksen on oltava valmis toteuttamaan lisää vakauttamistoimia. Erityisesti jos tulot jäävät ennustettua pienemmiksi tai sosiaalimenot lisääntyvät kielteisten makrotaloudellisten vaikutusten vuoksi, Kyproksen hallituksen on oltava valmis toteuttamaan lisätoimenpiteitä ohjelman tavoitteiden ylläpitämiseksi, myös vähentämällä harkinnanvaraisia menoja, huolehtien kuitenkin, että vaikutus heikoimmassa asemassa oleviin on mahdollisimman vähäinen. Ohjelmaennusteita suuremmat käteistulot, mukaan lukien satunnaiset tulot, on ohjelmakauden aikana säästettävä tai käytettävä velan lyhentämiseen. Jos taas tulokset ovat ennustettua paremmat siinä määrin, että tilanne katsotaan pysyväksi, lisätoimien tarve voi ohjelmakauden loppuvuosina pienentyä.

5. Kyproksen on jatkettava rakennerahastojen ja muiden unionin rahastojen moitteetonta toteuttamista.

6. Rahoitussektorinsa tervehdyttämiseksi Kyproksen on jatkettava pankkisektorin perusteellista uudistamista ja uudelleenjärjestelyä sekä elinkelpoisten pankkien vahvistamista palauttamalla niiden pääoma asianmukaiselle tasolle, ratkaisemalla niiden maksuvalmiustilanne ja vahvistamalla niiden valvontaa. Ohjelmaan on sisällytettävä seuraavat toimenpiteet ja tulokset:

- a) varmistetaan, että pankkisektorin maksuvalmiustilannetta seurataan tiiviisti. Äskettäin määrättyjä väliaikaisia pääomien vapaan liikkuvuuden rajoituksia (mukaan lukien käteisnostojen, sähköisten maksujen ja ulkomaille siirtojen rajoitukset) seurataan tiiviisti. Tavoitteena on, että rajoitukset ovat voimassa vain niin kauan kuin on ehdottoman välttämätöntä rahoitusvakauteen kohdistuvien vakavien ja välittömien riskien ehkäisemiseksi. Keskuspankkirahoitukseen turvautuvien tai valtiontukea saavien kotimaisten pankkien keskipitkän aikavälin rahoitus- ja pääomasuunnitelmissa olisi otettava realistisesti huomioon odotettavissa oleva velkavivun purkaminen pankkisektorilla ja vähennettävä riippuvuutta keskuspankkien lainanannosta välttäen samalla omaisuuserien pikaista myyntiä ja luottolamaa. Vähimmäismaksuvalmiusvaatimuksia koskevat säännökset saatetaan ajan tasalle, jotta tulevaisuudessa voidaan ehkäistä liialliset keskitymät yksittäisiin liikkeeseenlaskijoihin;
- b) suoritetaan Bank of Cyprusin ja Cyprus Popular Bankin varojen riippumaton arvonmääritys ja yhdistetään nopeasti Cyprus Popular Bankin operaatiot Bank of Cyprusiin. Arvonmääritys on saatettava päätökseen nopeasti, jotta Bank of Cyprusissa suoritettava talletusten vaihto osakkeisiin voidaan saattaa päätökseen;
- c) hyväksytään tarvittavat säännöt, joiden mukaan pankkien on nostettava rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen suhdelukunsa (Core tier 1) 9 prosenttiin vuoden 2013 loppuun mennessä;
- d) toteutetaan toimenpiteitä pankkien uudelleenjärjestelystä veronmaksajille aiheutuvien kulujen saattamiseksi mahdollisimman vähiin. Ennen valtiontukitoimenpiteiden toteuttamista liike- ja osuuskuntamuotoisten luottolaitosten, joilla on liian vähän pääomaa, on hankittava pääomaa niin pitkälti kuin mahdollista yksityisistä lähteistä. Uudelleenjärjestelysuunnitelmat on hyväksyttävä virallisesti valtiontukisääntöjen nojalla, ennen kuin valtiontukea annetaan. Liike- ja osuuspankit, joilla on liian vähän pääomaa, voivat, jos muut toimenpiteet eivät ole riittäviä, pyytää pääomaa valtiolta valtiontukea koskevien menettelyjen mukaisesti;
- e) varmistetaan, että luodaan luottorekisteri, että voimassa olevaa lainan hankkimista ja hallintamenettelyjä koskevaa sääntelyä tarkastellaan ja tarvittaessa muutetaan ja että hyväksytään lainsäädäntöä liikepankkien hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän vahvistamisesta;
- f) vahvistetaan pankkien hallinnointi muun muassa kieltämällä lainananto riippumattomille pankin hallituksen jäsenille tai heihin sidossuhteessa oleville tahoille;
- g) maksimoidaan järjestämättömien lainojen takaisinperintä ja minimoidaan samalla lainanottajien kannustimet strategiseen maksujen laiminlyöntiin. Tähän sisältyy vakuuksien pakkotäytäntöönpanoa koskevien rajoitusten lieventäminen ja järjestämättömien lainojen asianmukainen seuranta ja hallinta. Kyproksen keskuspankki antaa ohjeet kaikkien sellaisten lainojen luokittelemisesta järjestämättömiksi, jotka ovat eräntyneet yli 90 päivää sitten;

- h) saatetaan osuuskuntamuotoisten luottolaitosten sääntely ja valvonta liikepankkien sääntelyä ja valvontaa vastaavaksi;
- i) varmistetaan osuuskuntamuotoisten luottolaitosten elinkelpoisuus ja kehitetään komissiota, EKP:ia ja IMF:aa kuullen osuuskuntamuotoisten luottolaitosten sektorin tulevaa rakennetta, toimintaa ja elinkelpoisuutta koskeva strategia. Tämä strategia on tarkoitus toteuttaa vuoden 2015 puoleenväliin mennessä;
- j) tehostetaan yritys- ja kotitaloussektorin velkaantuneisuuden seuranta, ja luodaan puitteet kohdennetulle yksityisen sektorin uudelleenjärjestelylle tarkoituksin helpottaa uusien lainojen myöntämistä ja rajoittaa lainansaannin esteitä;
- k) parannetaan edelleen rahanpesun vastaisia säännöksiä ja varmistetaan täydellinen oikeussubjektien (oikeushenkilöt ja muut oikeudelliset järjestelyt, kuten säätiöt) tarkasteltavuus parhaiden käytäntöjen mukaisesti;
- l) otetaan käyttöön pääomien tasoon perustuva pakollinen valvonta;
- m) otetaan stressitestausta osaksi säännöllistä pankkien etävalvontaa; ja
- n) pannaan täytäntöön yhdenmukaistettu pankkien ja luottolaitosten tietojen antamista koskeva raportointijärjestelmä.
7. Kyproksen viranomaisten on vuoden 2013 aikana pantava Kyproksen vuoden 2013 talousarviolaki määrätietoisesti täytäntöön pysyvillä lisätoimenpiteillä, joiden suuruus on vähintään 351 miljoonaa euroa (2,1 % suhteessa BKT:hen). Kyproksen on pantava lainsäädännöllä tai muilla toimenpiteillä, tarvittaessa myös vuoden 2013 talousarviolain muuttamisella, täytäntöön uusia vakauttamistoimenpiteitä. Kyproksen on toteutettava seuraavat toimenpiteet:
- a) talousarvion menopuolella on vähennettävä asunto-ohjelmia koskevia menoja vähintään 36 miljoonalla eurolla ja alennettava edelleen palkkaluokittain julkisen sektorin palkkoja sekä yksinkertaistettava tiettyjä sosiaalietuuksia;
- b) tulopuolella lisätoimenpiteisiin on sisällytettävä kiinteistövero- rojen, lakisääteisen yhtiöverokannan, korkotulojen verokannan, pankkiveron ja julkisista palveluista perittävien maksujen korottaminen;
- c) lisätulojen saamiseksi on uudistettava moottoriajoneuvojen verojärjestelmä ympäristöystävällisten periaatteiden mukaisesti;
- d) on otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla hillitään terveydenhuoltomenoja ja parannetaan terveydenhuollon kustannustehokkuutta lisäämällä julkisten sairaaloiden toiminnan tehokkuutta, kilpailukykyä ja kustannustehokkuutta. Lisäksi Kyproksen on otettava käyttöön joitakin terveystalv palveluja ja lääkevalmisteita koskeva omavastuuosuusjärjestelmä;
- e) on varmistettava joulukuun 2012 jälkeen käyttöön otettujen vakauttamistoimenpiteiden täysimääräinen toteuttaminen.
8. Seuraavia toimenpiteitä on sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014:
- a) menopuolella talousarvioon on sisällytettävä: sosiaalisista tulonsiirroista aiheutuvien menojen supistaminen vähintään 28,5 miljoonalla eurolla parantamalla tulonsiirtojen kohdentamista; julkisen sektorin ja laajemman julkisen sektorin palkkojen alentaminen edelleen; opiskelijoiden ja eläkeläisten joukkoliikennekortin muuttaminen maksulliseksi; ja rakennuudistustoimenpiteiden toteuttaminen koulutussektorilla palkkamenojen pienentämiseksi; ja
- b) tulopuolella vuoden 2014 talousarvioon on sisällytettävä: julkisen ja yksityisen sektorin työntekijöiden bruttoansioista suoritettavan tilapäisen maksun voimassaolon pidentäminen 31 päivään joulukuuta 2016; arvonlisäveron korotukset; valmisteverojen korotukset; ja yleisen sosiaalivakuutusjärjestelmän maksuosuuksien korottaminen.
9. Julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyden varmistamiseksi Kyproksen on toteutettava finanssi- ja rakennepoliittisia uudistuksia, jotka sisältävät muun muassa seuraavat toimenpiteet ja tulokset:
- a) yleisen eläkejärjestelmän ja julkisen sektorin eläkejärjestelmän uudistaminen, jotta eläkejärjestelmästä tulee kestävä, samalla kun huolehditaan eläkkeiden riittävydestä. Tarvittaessa uudistuksia voidaan edelleen tehostaa;
- b) terveydenhuoltomenojen kasvun hillitseminen rahoitusrakenteen kestävyden vahvistamiseksi ja julkisen terveydenhuollon tehostamiseksi;
- c) julkisten menojen ja budjettiprosessin tehokkuuden parantaminen tehokkaan julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehityksen avulla osana julkisen varainhoidon parantamista noudattaen kaikilta osin jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista 8 päivänä marraskuuta 2011 annettua neuvoston direktiiviä 2011/85/EU⁽¹⁾ sekä talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta Brysselissä maaliskuun 2 päivänä 2012 allekirjoitettua sopimusta;
- d) parhaiden käytänteiden mukaisesti laaditun asianmukaisen lainsäädännöllisen ja institutionaalisen kehityksen säätäminen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia varten;
- e) ohjelman laatiminen vankan hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän (corporate governance) luomiseksi valtion omistamille ja puoliksi julkisille yrityksille sekä yksityistämissuunnitelman vireille pano talouden tehokkuuden parantamiseksi ja velanhoidokyyyn palauttamiseksi;
- f) verokannan ja verohallinnon tuloksellisuuden ja tehokkuuden parantamiseen tähtäävän kokonaisvaltaisen uudistus- suunnitelman laatiminen ja toteuttaminen, mihin kuuluvat myös toimenpiteet, joilla varmistetaan kansainvälistä veroyhteistyötä ja verotietojen vaihtoa koskevien lakien ja normien täysimääräinen ja oikea-aikainen soveltaminen;
- g) kiinteistöverotuksen uudistaminen;
- h) julkishallinnon uudistaminen sen toimivuuden ja kustannustehokkuuden parantamiseksi erityisesti tarkistamalla julkishallinnon kokoa, työehtoja ja toiminnallista organisaatiota, jotta voidaan varmistaa julkisten resurssien tehokas käyttö ja tarjota väestölle laadukkaita palveluja; ja

⁽¹⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.

i) sosiaalietuuksien yleisen rakenteen ja etuuksien tason uudistaminen pyrkien resurssien tehokkaaseen käyttöön ja sopivaan tasapainoon sosiaaliavustusten ja työnteon kannustimien välillä.

10. Kyproksen on työmarkkinaosapuolia kuultuaan uudistettava palkkojen indeksointijärjestelmä tavalla, joka on sopusoinnussa talouden kilpailukyvyyn parantamistavoitteiden kanssa ja jossa otetaan huomioon työn tuottavuuden kehitys. Suunnitellulla sosiaalihuollon uudistuksella olisi varmistettava, että sosiaaliavustukset toimivat turvaverkkona, jolla varmistetaan vähimmäistoimeentulo niille, jotka eivät pysty hankkimaan peruselintasoa, kuitenkin niin, että kannustimet ottaa vastaan työtä säilyvät. Mahdolliset vähimmäispalkan muutokset on tehtävä työmarkkinaosapuolia kuullen, ja niiden on vastattava talouden ja työmarkkinoiden kehitystä.

11. Kyproksen on tehtävä alakohtaiseen lainsäädäntöön loput muutokset, joita palveludirektiivin palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽¹⁾ täysimääräinen täytäntöönpano edellyttää. Palvelumarkkinoilta on poistettava perusteettomat esteet, erityisesti säännelyjen ammattien osalta. Kilpailupuitteita on kohennettava tehostamalla toimivaltaisen kilpailuviranomaisen toimintaa ja vahvistamalla kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuutta ja toimivaltaa.

12. Kyproksen on vähennettävä antamatta olevien kiinteistöjen saantokirjojen määrä alle kahden tuhannen vuoden 2014 loppuun mennessä ja pantava rakennuslupien ja saantokirjojen antamisen sitovat määräajat täytäntöön.

13. Kyproksen on vuoden 2013 loppuun mennessä muutettava kiinnitetyn omaisuuden pakkohuutokauppaa koskevat säännöt ja sallittava yksityiset huutokaupat mahdollisimman nopean aikataulun mukaisesti. Asioiden käsittelynopeutta tuomioistuimissa on nopeutettava, ja tuomioistuinten käsittelyruuhka on purettava ohjelman loppuun mennessä.

14. Kyproksen on tehtävä aloitteita matkailualan kilpailukyvyn tehostamiseksi. Näihin aloitteisiin on sisällytettävä vuosiksi 2011–2015 tehdyn matkailualan strategian uudelleentarkastelu, joka perustuu selvitykseen siitä, miten parantaa matkailualan liiketoimintamallia, ja perusteelliseen analyysiin parhaista keinoista saada Kyprokselle riittävät lentoyhteydet.

15. Energiasektorilla Kyproksen on saatettava kolmas energiapaketti osaksi kansallista lainsäädäntöään ja pantava se kaikilta osin täytäntöön. Lisäksi on muotoiltava kattava kehityssuunnitelma Kyproksen energiasektorin uudelleenjärjestelyä varten. Suunnitelmassa on oltava:

- a) kaasun hyödyntämisen edellyttämän infrastruktuurin toteutussuunnitelma;
- b) yhteenveto energiasektorin ja kaasun viennin sääntelyjärjestelmästä ja markkinajärjestelystä; ja
- c) hiilivetyvarojen hallinnan institutionaalisten puitteiden perustamista koskeva suunnitelma, johon kuuluu myös kansainvälisesti tunnustettuja parhaita käytäntöjä noudattaen perustettava rahasto, joka vastaanottaa ja hoitaa merellä tapahtuvasta kaasun hyödyntämisestä saatavia julkisia tuloja.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Kyproksen tasavallalle.

Tehty Brysselissä 25 päivänä huhtikuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. NOONAN

⁽¹⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 14 päivänä toukokuuta 2013,

luvan antamisesta Tšekin tasavallalle ja Puolan tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 5 artiklasta poikkeavia erityistoimenpiteitä

(2013/237/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tšekin tasavalta on pyytänyt komission 26 päivänä syyskuuta 2011 ja 5 päivänä marraskuuta 2012 saapuneiksi kirjaamalla kirjeillä ja Puolan tasavalta 8 päivänä kesäkuuta 2012 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa soveltaa direktiivin 2006/112/EY 5 artiklasta poikkeavia erityistoimenpiteitä näiden kahden jäsenvaltion välisten rajasiltojen ja yhteisten maantiesuoksien rakentamiseen ja kunnossapitoon.
- (2) Komissio on antanut direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Tšekin tasavallan ja Puolan tasavallan pyynnöt tiedoksi muille jäsenvaltioille 5 päivänä joulukuuta 2012 päivättyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Tšekin tasavallalle ja Puolan tasavallalle 10 päivänä joulukuuta 2012 päivättyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnöt arvioimiseen tarvittavat tiedot.
- (3) Kun on kyse liitteessä I lueteltujen rajasiltojen ja yhteisten maantiesuoksien kunnossapitoon tarkoitetuista ja liitteessä II lueteltujen rajasiltojen rakentamiseen ja myöhempään kunnossapitoon tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista ja yhteishankinnoista, siltojen ja yhteisten maantiesuoksien ja niiden rakennustyömaiden olisi katsottava olevan joko Tšekin tasavallan tai Puolan tasavallan alueella sen sopimuksen mukaisesti, joka näiden jäsenvaltioiden on tarkoitus tehdä ni-

den rajalla sijaitsevien siltojen rakentamisesta ja kunnossapidosta ja yhteisten maantiesuoksien kunnossapidosta. Jos erityistoimenpiteitä ei oteta käyttöön, kaikissa tavaroiden luovutuksissa tai palvelujen suorituksissa ja yhteishankinnoissa olisi määriteltävä, onko verotuspaikka Tšekin tasavalta vai Puolan tasavalta. Tšekin tasavallan alueella toteutetusta rajasiltoja ja yhteisiä maantiesuoksia koskevista töistä kannettaisiin Tšekin tasavallan arvonlisävero ja Puolan tasavallan alueella toteutetusta vastavista töistä Puolan tasavallan arvonlisävero.

- (4) Direktiivin 2006/112/EY 5 artiklasta poikkeamista koskevan pyynnön tarkoituksena on näin ollen yksinkertaistaa näiden kahden jäsenvaltion rajasiltojen ja yhteisten maantiesuoksien rakentamista ja kunnossapitoa koskevaa arvonlisäveron kantoa.

- (5) Poikkeus voi vaikuttaa vain hyvin vähäisessä määrin jäsenvaltioiden loppukulutusvaiheessa kerättävien kokonaisverotulojen määrään, eikä sillä ole kielteistä vaikutusta unionin omiin arvonlisäverosta kertyviin varoihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Edellyttäen, että Tšekin tasavallan ja Puolan tasavallan välillä tehtävä sopimus niiden välisellä rajalla sijaitsevien, tämän päätöksen liitteessä I tarkoitettujen siltojen ja yhteisten maantiesuoksien kunnossapidosta ja niiden välisellä rajalla sijaitsevien, tämän päätöksen liitteessä II tarkoitettujen siltojen rakentamisesta ja myöhemmästä kunnossapidosta tulee voimaan, Tšekin tasavallalle ja Puolan tasavallalle annetaan lupa soveltaa direktiivin 2006/112/EY 5 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä 2 ja 3 artiklan mukaisesti kyseisten, osittain Tšekin tasavallan alueella ja osittain Puolan tasavallan alueella sijaitsevien siltojen ja yhteisten maantiesuoksien rakentamiseen ja kunnossapitoon.

2. Tämä lupa koskee myös muita siltoja ja yhteisiä maantiesuoksia, jotka tuodaan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimuksen soveltamisalaan diplomaattisia nootteja vaihtamalla. Direktiivin 2006/112/EY artiklan 398 nojalla perustetulle arvonlisäverokomitealle on ilmoitettava siitä.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 5 artiklassa säädetään, rajasillat ja yhteiset maantieosuudet, joiden rakentamisesta tai kunnossapidosta vastaa Tšekin tasavalta, ja tapauksen mukaan vastaavat rakennustyömaat, sikäli kuin ne kuuluvat Puolan tasavallan alueeseen, katsotaan osaksi Tšekin tasavallan aluetta, kun kyse on kyseisten siltojen ja yhteisten maantieosuuksien rakentamiseen tai kunnossapitoon tarkoitetuista tavaroiden ja palvelujen toimituksista ja yhteisöhankinnoista.

3 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 5 artiklassa säädetään, rajasillat ja yhteiset maantieosuudet, joiden rakentamisesta tai kunnossapidosta vastaa Puolan tasavalta, ja tapauksen mukaan vastaavat rakennustyömaat, sikäli kuin ne kuuluvat Tšekin tasavallan alueeseen, katsotaan osaksi Puolan tasavallan aluetta, kun kyse on kyseisten siltojen ja yhteisten maantie-

suuksien rakentamiseen tai kunnossapitoon tarkoitetuista tavaroiden ja palvelujen toimituksista ja yhteisöhankinnoista.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se annetaan tiedoksi.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Tšekin tasavallalle ja Puolan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 14 päivänä toukokuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. NOONAN

LIITE I

Tšekin tasavalta vastaa seuraavien Tšekin ja Puolan valtionrajalla sijaitsevien siltojen ja yhteisten maantiesuuk-sien kunnossapidosta:

- 1) Olecka Potok -joen (Oleška) ylittävä silta Jasnowicen ja Bukovecin välillä rajaosuudella I rajamerkkien 12/6 ja I/13 välillä,
- 2) Olzajoen (Olše) ylittävä silta (Wolności/Svobody) Cieszynin ja Český Těšinin välillä rajaosuudella I rajamerkkien I/86 ja 86/1 välillä,
- 3) Olzajoen (Olše) ylittävä silta (Przyjaźni/Družby) Cieszynin ja Český Těšinin välillä rajaosuudella I rajamerkkien 87/2 ja I/88 välillä,
- 4) Piotrówka Potok -joen (Petrůvka) ylittävä silta Gołkowicen ja Závadan välillä rajaosuudella I rajamerkkien I/156 ja 156/1 välillä,
- 5) Oderjoen (Odra) ylittävä silta Chałupkin ja Bohumínin välillä (vanhan sillan betoniosuus) rajaosuudella II rajamerkkien 7/4 ja 7/5 välillä,
- 6) Oderjoen (Odra) ylittävä silta Chałupkin ja Bohumínin välillä (uusi silta) rajaosuudella II rajamerkkien 8/1 ja 8/2 välillä,
- 7) Opawajoen (Opava) ylittävä silta Wiechowicen ja Vávrovicen välillä rajaosuudella II rajamerkkien 71/4 ja II/72 välillä,
- 8) Opawajoen (Opava) ylittävä silta Dzierzkowicen ja Držkovcen välillä rajaosuudella II rajamerkkien 74/1 ja 74/2 välillä,
- 9) Opawajoen (Opava) ylittävä silta Branicen ja Úvalnon välillä rajaosuudella II rajamerkkien 85/4 ja 85/5 välillä,
- 10) Opawicajoen (Opavice) ylittävä silta Krasne Polen ja Krnovin kaupungin Krásné Loučkyn kaupunginosan välillä rajaosuudella II rajamerkkien 97/11 ja II/98 välillä,
- 11) Opawicajoen (Opavice) ylittävä silta Lenarcicen ja Linhartovyn välillä rajaosuudella II rajamerkkien 99/8 ja 99/9 välillä,
- 12) Olešnica Potok -joen (Olešnice) ylittävä silta Podlesien ja Ondřejovicen (urheilukentän vieressä) välillä rajaosuudella II rajamerkkien 155/3a ja 155/3b välillä,
- 13) Olešnica Potok -joen (Olešnice) ylittävä silta Podlesien ja Ondřejovicen (Rejvíziin vievän tien risteyksessä) välillä rajaosuudella II rajamerkkien 155/9 ja 155/10 välillä,
- 14) Olešnica Potok -joen (Olešnice) ylittävä silta Podlesien ja Ondřejovicen (Ondřejovicen konepajan vieressä) välillä rajaosuudella II rajamerkkien 157/8 ja II/158a välillä,
- 15) Orlicajoen (Divoká Orlice) ylittävä silta Niemojówin ja Bartošovice v Orlických horáchin välillä rajaosuudella III rajamerkkien III/102 ja III/103 välillä,
- 16) Orlicajoen (Divoká Orlice) ylittävä silta Mostowicen ja Orlické Záhořín välillä rajaosuudella III rajamerkkien III/113 ja III/114 välillä,
- 17) Orlicajoen (Divoká Orlice) ylittävä silta Lasówkan ja Orlické Záhořín (Bedřichovkan maarekisteripiiri) välillä rajaosuudella III rajamerkkien 117/8 ja III/118 välillä,
- 18) Lubota Potok -joen (Oldřichovský potok) ylittävä silta Kopaczówin ja Oldřichov na Hranicíchin välillä rajaosuudella IV rajamerkkien IV/144 ja 144/1 välillä,
- 19) Lubota Potok -joen (Oldřichovský potok) ylittävä silta Porajówin ja Hrádek nad Nisoun välillä rajaosuudella IV rajamerkkien 145/16 ja IV/146 välillä,
- 20) Leszna Górnán ja Horní Lištnán välinen maantie rajaosuudella I rajamerkkien I/60 ja 60/3a, 60/3b välillä, pituus 0,333 km,
- 21) Chałupkin ja Šilheřovicen välinen maantie rajaosuudella II rajamerkkien 11/4a, 11/4b ja II/12 välillä, pituus 0,671 km,
- 22) Kopaczówin ja Oldřichov na Hranicíchin välinen maantie rajaosuudella IV rajamerkkien IV/142 ja 142/14a, 142/14b välillä, pituus 0,867 km.

Puolan tasavalta vastaa seuraavien Tšekin ja Puolan valtionrajalla sijaitsevien siltarakenteiden ja yhteisten maantietiesuuk-sien kunnossapidosta:

- 1) Olzajoen (Olše) ylittävä silta Cieszynin ja Chotěbuzin välillä rajaosuudella I rajamerkkien 91/3 ja 91/4 välillä,

- 2) Oderjoen (Odra) ylittävä silta Chalupkin ja Bohumínin välillä (vanhan sillan teräsosuus) rajaosuudella II rajamerkkien 7/4 ja 7/5 välillä,
- 3) Strachowicki Potok -joen (Strahovický potok) ylittävä silta Krzanowicen ja Rohovin välillä rajaosuudella II rajamerkkien 35/12 ja 35/13 välillä,
- 4) Opawajoen (Opava) ylittävä silta Boboluszkin ja Skrochovicen välillä rajaosuudella II rajamerkkien 81/8 ja 81/9 välillä,
- 5) Opawicajoen (Opavice) ylittävä silta Chomiążan ja Chomýžin välillä rajaosuudella II rajamerkkien II/96 ja 96/1 välillä,
- 6) Wielki Potok -joen (potok Hrozová) ylittävä silta Pielgrzymówin ja Pelhřimovyn välillä rajaosuudella II rajamerkkien 108/2 ja 108/3 välillä,
- 7) Cieklec Potok -joen (potok Hrozová) ylittävä silta Równen ja Slezské Rudolticen välillä rajaosuudella II rajamerkkien 110/7 ja 110/8 välillä,
- 8) silta (rumpu) Graniczny Potok -joella (Hraniční potok) Trzebinan ja Bartultovicen välillä rajaosuudella II rajamerkkien II/135 ja 135/1 välillä,
- 9) silta (rumpu) Łużyca Potok -joella (Lužický potok) Czerniawa Zdrójn ja Nove Mesto pod Smrkemin välillä rajaosuudella IV rajamerkkien 66/23 ja IV/67 välillä,
- 10) Puńcówin ja Kojkovice u Třincen välinen maantie rajaosuudella I rajamerkkien I/65a, I/65b ja I/67a, I/67b välillä, pituus 0,968 km,
- 11) Chalupki/Rudyszwałdin ja Šilheřovicen välinen maantie rajaosuudella II rajamerkkien II/12 ja 12/8 välillä, pituus 0,917 km.

Rajamerkkien numerot, jotka osoittavat siltojen ja yhteisten maantiesuoksien paikat, vastaavat raja-asiakirjoja, jotka on laadittu yhteisestä valtionrajasta Puolan tasavallan ja Tšekin tasavallan välillä Prahassa 17 päivänä tammikuuta 1995 tehdyn sopimuksen 10 artiklan 4 kohdan perusteella.

LIITE II

Tšekin tasavalta vastaa seuraavien Tšekin ja Puolan valtionrajalla sijaitsevien siltojen rakentamisesta ja myöhemmästä kunnossapidosta:

- 1) Olzajoen (Olše) ylittävä silta Cieszynin ja Český Těšínin välillä (urheilupuistoon yhteydessä oleva jalankulkusilta) rajaosuudella I rajamerkkien I/85 ja 84/4 välillä,
- 2) Olzajoen (Olše) ylittävä silta Cieszynin ja Český Těšínin välillä (rautatiesillan vieressä oleva jalankulkusilta) rajaosuudella I rajamerkin 88/7 kohdalla,
- 3) Olzajoen (Olše) ylittävä silta Olzan ja Bohumínin kaupungin Kopytovin kaupunginosan välillä (jalankulkusilta) rajaosuudella I rajamerkkien I/182 ja 182/1 välillä,
- 4) Orlicajoen (Divoká Orlice) ylittävä silta Niemojówin ja Bartošovice v Orlických horáchin välillä rajaosuudella III rajamerkin 101/32 kohdalla,
- 5) Orlicajoen (Divoká Orlice) ylittävä silta Poniatówin ja Bartošovice v Orlických horáchin (Neratovin maarekisteripiiri) välillä (jalankulkusilta) rajaosuudella III rajamerkin III/106 kohdalla,
- 6) Orlicajoen (Divoká Orlice) ylittävä silta Rudawan ja Bartošovice v Orlických horáchin (Podlesín maarekisteripiiri) välillä (jalankulkusilta) rajaosuudella III rajamerkkien 107/9 ja 107/10 välillä.

Puolan tasavalta vastaa seuraavien Tšekin ja Puolan valtionrajalla sijaitsevien siltojen rakentamisesta ja myöhemmästä kunnossapidosta:

- 1) Olzajoen (Olše) ylittävä silta Cieszynin ja Český Těšínin välillä (eurooppalainen jalankulkusilta) rajaosuudella I rajamerkin I/87 kohdalla,
- 2) Olzajoen (Olše) ylittävä silta Hažlach-Pogwizdówin ja Karvinán kaupungin Louky nad Olšín kaupunginosan välillä (jalankulkusilta) rajaosuudella I rajamerkkien 98/6 ja I/99 välillä,
- 3) Opawicajoen (Opavice) ylittävä silta Chomiązan ja Chomýžin välillä (jalankulkusilta) rajaosuudella II rajamerkkien 95/2 ja 95/3 välillä,
- 4) Orlicajoen (Divoká Orlice) ylittävä silta Niemojówin ja Bartošovice v Orlických horáchin (Vrchní Orlicen maarekisteripiiri) välillä (jalankulkusilta) rajaosuudella III rajamerkkien III/104 ja 104/1 välillä,
- 5) Orlicajoen (Divoká Orlice) ylittävä silta Rudawan ja Bartošovice v Orlických horáchin (Nová Vesin maarekisteripiiri) välillä (jalankulkusilta) rajaosuudella III rajamerkkien 108/2 ja 108/3 välillä.

Rajamerkkien numerot, jotka osoittavat siltojen paikat, vastaavat raja-asiakirjoja, jotka on laadittu yhteisestä valtionrajasta Puolan tasavallan ja Tšekin tasavallan välillä Prahassa 17 päivänä tammikuuta 1995 tehdyn sopimuksen 10 artiklan 4 kohdan perusteella.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,
alueiden komitean neljän jäsenen (Yhdistynyt kuningaskunta) ja kolmen varajäsenen (Yhdistynyt kuningaskunta) nimeämisestä
(2013/238/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2009 ja 18 päivänä tammikuuta 2010 päätökset 2009/1014/EU ⁽¹⁾ ja 2010/29/EU ⁽²⁾ alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2010 ja 25 päivän tammikuuta 2015 väliseksi ajaksi.

(2) Neljä alueiden komitean jäsenen paikkaa on vapautunut Amanda BYRNEN, Christine CHAPMANIN, Flo CLUCASIN ja Roger KNOXIN toimikausien päätyttyä. Kaksi alueiden komitean varajäsenen paikkaa on vapautunut Peter MOOREN ja Sandy PARKIN toimikausien päätyttyä. Yksi varajäsenen paikka vapautuu, kun Paula BAKER nimetään alueiden komitean jäseneksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2015:

a) jäseniksi:

— Mick ANTONIW, *Member of the National Assembly for Wales*

— Paula BAKER, *Councillor, Basingstoke and Deane Council*

— Anthony Gerard BUCHANAN, *Councillor, East Renfrewshire Council*

— Dee SHARPE, *Councillor, East Riding of Yorkshire Council*

ja

b) varajäseniksi:

— Barbara GRANT, *Councillor, East Renfrewshire Council*

— Stewart GOLTON, *Councillor, Leeds Council*

— Margaret LISHMAN, *Councillor, Burnley Council.*

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 21 päivänä toukokuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. GILMORE

⁽¹⁾ EUVL L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 12, 19.1.2010, s. 11.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,
alueiden komitean virolaisen varajäsenen nimeämisestä
(2013/239/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Viron hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2009 ja 18 päivänä tammikuuta 2010 päätökset 2009/1014/EU ⁽¹⁾ ja 2010/29/EU ⁽²⁾ alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivänä tammikuuta 2010 ja 25 päivänä tammikuuta 2015 väliseksi ajaksi.
- (2) Yksi alueiden komitean varajäsenen paikka on vapautunut Andres JAADLAN toimikauden päätyttyä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään alueiden komitean varajäseneksi jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2015:

— Mihkel JUHKAMI, *Chairman, Rakvere City Council.*

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 21 päivänä toukokuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. GILMORE

⁽¹⁾ EUVL L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 12, 19.1.2010, s. 11.

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2013/240/YUTP,

annettu 27 päivänä toukokuuta 2013,

Euroopan unionin poliisioperaatiosta Afganistanissa (EUPOL Afganistan) annetun päätöksen 2010/279/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan, 42 artiklan 4 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 18 päivänä toukokuuta 2010 päätöksen 2010/279/YUTP ⁽¹⁾, jolla jatkettiin EUPOL Afganistan -operaatiota kolmella vuodella 31 päivään toukokuuta 2013.
- (2) Lokakuussa 2012 suoritetun strategisen tarkastelun suositusten pohjalta ja operaatiosuunnitelman (OPLAN) sen jälkeen suoritetun mukautuksen seurauksena EUPOL Afganistan -operaatiota olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2014.
- (3) EUPOL Afganistan -operaatio toteutetaan tilanteessa, joka saattaa huonontua ja joka voi vaikuttaa haitallisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa määrättyihin unionin ulkoisen toiminnan tavoitteisiin.
- (4) Päätös 2010/279/YUTP olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2010/279/YUTP seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Afganistanissa toteutettavaa Euroopan unionin poliisioperaatiota, jäljempänä ’EUPOL Afganistan’ tai ’operaatio’, joka perustettiin yhteisellä toiminnalla 2007/369/YUTP, jatketaan 31 päivästä toukokuuta 2010 alkaen 31 päivään joulukuuta 2014.”

2) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 2 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi EUPOL Afganistan -operaatiossa

- a) autetaan Afganistanin hallitusta edistämään sisäasiainministeriön institutionaalista uudistamista, kehittämään ja panemaan johdonmukaisesti täytäntöön toimintapolitiikkoja ja strategiaa kestävien ja tehokkaiden siviilipoliisijärjestelyjen toteuttamiseksi erityisesti kansallisessa poliisistrategiassa määriteltyjen Afganistanin yhtenäisen (siviilipoliisin ja Afganistanin rikospoliisin osalta;
- b) autetaan Afganistanin hallitusta edelleen ammattimaistamaan Afganistanin kansallista poliisia erityisesti tukemalla

koulutusinfrastruktuurin kehittämistä ja parantamalla Afganistanin valmiutta kehittää ja järjestää koulutusta;

- c) tuetaan Afganistanin viranomaisia niiden kehittäessä edelleen poliisin ja laajemman oikeusvaltion välisiä yhteyksiä ja varmistetaan asianmukainen yhteentoimivuus laajemman rikosoikeusjärjestelmän kanssa;
- d) parannetaan kansainvälisten toimijoiden välistä johdonmukaisuutta ja koordinoitua ja työskennellään edelleen poliisin uudistamista koskevan strategian kehittämiseksi, erityisesti poliisin kansainvälisen koordinaatioelimen kautta (International Police Coordination Board, IPCB), tiiviissä yhteistyössä kansainvälisen yhteisön kanssa sekä jatkamalla yhteistyötä keskeisten kumppanien kanssa, muun muassa Naton johtaman operaation International Security Assistance Force:n (ISAF), Naton koulutusoperaation ja muiden osallistujien kanssa.

Näitä tehtäviä kehitetään edelleen operaatiosuunnitelmassa (OPLAN). Operaatio suorittaa tehtävänsä muun muassa valvonnan, ohjauksen, neuvonnan ja koulutuksen keinoin.”

3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Operaation rakenne

1. Operaation esikunta sijaitsee Kabulissa. Operaatioon kuuluvat:

- i) operaation johtaja ja hänen toimistonsa, mukaan lukien vanhempi turvallisuuspäällikkö;
- ii) poliisiosa;
- iii) oikeusvaltio-osa;
- iv) koulutusosa;
- v) kenttäosa;
- vi) operaatiotuki;
- vii) tarpeen mukaan paikallistoimistot Kabulin ulkopuolella;
- viii) tukiyksikkö Brysselissä.

2. Operaation henkilöstö toimii keskushallinnon, alueiden ja maakuntien tasolla ja se voi tarvittaessa toimia piiritasolla toimeksiannon suorittamiseksi turvallisuusarvioinnin osalta ja kun sen mahdollistavat tekijät kuten asianmukainen logistiikka- ja turvallisuustuki ovat olemassa. Teknisistä järjestelyistä sovitaan kansainvälisten turvallisuusjoukkojen (ISAF) ja alueellisten komentokeskusten / alueellisen jälleenrakennusryhmän (PRT) johtovaltioiden kanssa tietojenvaihtoa varten ja lääketieteellisen sekä turvallisuus- ja logistiikkatuen saamiseksi, mukaan luettuna alueellisten komentokeskusten ja PRT-ryhmien järjestämä majoitus.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 19.5.2010, s. 4.

3. Lisäksi osa operaation henkilöstöstä saa tehtäväkseen parantaa Afganistanin poliisin uudistamisen strategista koordinointia tarvittaessa ja erityisesti Kabulissa sijaitsevan IPCB:n sihteeristön kanssa.”

4) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Turvallisuus

1. Siviilioperaatiokomentaja ohjaa operaation johtajaa turvatoimien suunnittelussa ja varmistaa niiden asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon EUPOL Afganistanin osalta 5 artiklan mukaisesti.

2. Operaation johtaja vastaa operaation turvallisuudesta ja sen varmistamisesta, että operaatioon sovellettavia turvallisuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia noudatetaan, sen unionin politiikan mukaisesti, joka koskee unionin ulkopuolelle operatiivisiin tehtäviin perussopimuksen V osaston ja asiaan liittyvien asiakirjojen nojalla sijoitetun henkilöstön turvallisuutta.

3. Operaation johtajaa avustaa johtava turvallisuuspäällikkö (Senior Mission Security Officer, SMSO), joka raportoi operaation johtajalle ja on myös läheisessä toiminnallisessa suhteessa Euroopan ulkosuhdehallintoon.

4. Operaation johtaja nimittää operaation maakunnallisiin ja alueellisiin toimipisteisiin turvallisuuspäälliköitä, jotka SMSO:n alaisuudessa vastaavat operaation eri osien kaikkien turvallisuusnäkökohtien päivittäisestä hallinnoinnista.

5. EUPOL Afganistanin henkilöstön jäsenet osallistuvat OPLANin mukaisesti pakolliseen turvallisuuskoulutukseen ennen tehtäviensä aloittamista. SMSO järjestää heille myös säännöllistä kertauskoulutusta operaatioalueella.

6. Operaation johtaja huolehtii EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamisesta turvallisuussäännöistä EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamiseksi 31 päivänä maaliskuuta 2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/292/EU (*) mukaisesti.

(*) EUVL L 141, 27.5.2011, s. 17.”

5) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. EUPOL Afganistan -operaatioon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 31 päivänä toukokuuta 2010 alkavaa ja 31 päivänä heinäkuuta 2011 päättyvää kautta varten on 54 600 000 euroa.

EUPOL Afganistan -operaatioon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 1 päivänä elokuuta 2011 alkavaa ja 31 päivänä heinäkuuta 2012 päättyvää kautta varten on 60 500 000 euroa.

EUPOL Afganistan -operaatioon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 1 päivänä elokuuta 2012 alkavaa ja 31 päivänä toukokuuta 2013 päättyvää kautta varten on 56 870 000 euroa.

EUPOL Afganistan -operaatioon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 1 päivänä kesäkuuta 2013 alkavaa ja 31 päivänä joulukuuta 2014 päättyvää kautta varten on 108 050 000 euroa.”

6) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Tietojen luovuttaminen

1. Korkealla edustajalla on valtuudet luovuttaa Natole/ISAFille operaatiota varten laadittuja EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja ja asiakirjoja päätöksen 2011/292/EU mukaisesti. Tämän helpottamiseksi laaditaan paikalliset tekniset järjestelyt.

2. Korkealla edustajalla on valtuudet luovuttaa tarvittaessa ja operaation tarpeiden mukaisesti tähän päätökseen osallistuville kolmansille valtioille operaatiota varten laadittuja EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja ja asiakirjoja ”CONFIDENTIEL UE” -tasolle saakka päätöksen 2011/292/EU mukaisesti.

3. Korkealla edustajalla on valtuudet luovuttaa tarvittaessa ja operaation operatiivisten tarpeiden mukaisesti UNAMalle operaatiota varten laadittuja EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja ja asiakirjoja ”RESTREINT UE” -turvallisuusluokkaan saakka päätöksen 2011/292/EU mukaisesti. Tätä varten päätetään erityisistä paikallisista järjestelyistä.

4. Jos kyseessä on tarkasti määritelty ja välitön operatiivinen tarve, korkealla edustajalla on lisäksi valtuudet luovuttaa isäntävaltiolle operaatiota varten laadittuja EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja ja asiakirjoja ”RESTREINT UE” -turvallisuusluokkaan saakka päätöksen 2011/292/EU mukaisesti. Tätä varten päätetään korkean edustajan ja isäntävaltion toimivaltaiten viranomaisten välisistä järjestelyistä.

5. Korkealla edustajalla on valtuudet luovuttaa tähän päätökseen osallistuville kolmansille valtioille operaatiota koskevaan neuvoston päätöksentekoon liittyviä EU:n asiakirjoja, joita ei ole turvallisuusluokiteltu, mutta joita koskee salassapitovelvollisuus neuvoston työjärjestyksen (*) 6 artiklan 1 kohdan nojalla.

6. Korkea edustaja voi siirtää 1, 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettua valtuudet sekä valtuudet sopia 4 kohdassa tarkoitettuja järjestelyistä alaisuudessaan oleville henkilöille, siviilioperaatiokomentajalle ja/tai operaation johtajalle.

(*) Neuvoston päätös 2009/937/EU, annettu 1 päivänä joulukuuta 2009, neuvoston työjärjestyksen vahvistamisesta (EUVL L 325, 11.12.2009, s. 35).”

7) Korvataan 17 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Sitä sovelletaan 31 päivästä toukokuuta 2010 31 päivään joulukuuta 2014.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ASHTON

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2013/241/YUTP,

annettu 27 päivänä toukokuuta 2013,

Kosovossa ⁽¹⁾ toteutettavasta Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatiosta, EULEX KOSOVO, hyväksytyn yhteisen toiminnan 2008/124/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan, 42 artiklan 4 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 4 päivänä helmikuuta 2008 yhteisen toiminnan 2008/124/YUTP Kosovossa toteutettavasta Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatiosta (EULEX KOSOVO) ⁽²⁾.
- (2) Neuvosto hyväksyi 5 päivänä kesäkuuta 2012 päätöksen 2012/291/YUTP ⁽³⁾, jolla muutettiin yhteistä toimintaa 2008/124/YUTP ja jatkettiin EULEX KOSOVO:n voimassaoloa 14 päivään kesäkuuta 2014.
- (3) Rahoitusohje on voimassa kauden, joka jatkuu 14 päivään kesäkuuta 2013. Yhteinen toiminta 2008/124/YUTP olisi muutettava siten, että siinä säädetään uusi rahoitusohje, jonka tarkoitus on kattaa ajanjakso, joka alkaa 15 päivänä kesäkuuta 2013 ja päättyy 14 päivänä kesäkuuta 2014.
- (4) EULEX KOSOVO -operaatio toteutetaan tilanteessa, joka saattaa huonontua ja joka voisi vaikuttaa haitallisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa määrättyihin unionin ulkoisen toiminnan tavoitteisiin.
- (5) Yhteinen toiminta 2008/124/YUTP olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan yhteisen toiminnan 2008/124/YUTP 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. EULEX KOSOVOon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 14 päivään lokakuuta 2010 saakka on 265 000 000 euroa.

EULEX KOSOVOon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 15 päivästä lokakuuta 2010 lähtien 14 päivään joulukuuta 2011 saakka on 165 000 000 euroa.

EULEX KOSOVOon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 15 päivästä joulukuuta 2011 lähtien 14 päivään kesäkuuta 2012 saakka on 72 800 000 euroa.

EULEX KOSOVOon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 15 päivästä kesäkuuta 2012 lähtien 14 päivään kesäkuuta 2013 saakka on 111 000 000 euroa.

EULEX KOSOVOon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 15 päivästä kesäkuuta 2013 lähtien 14 päivään kesäkuuta 2014 saakka on 110 000 000 euroa.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ASHTON

⁽¹⁾ Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244/99 ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

⁽²⁾ EUVL L 42, 16.2.2008, s. 92.

⁽³⁾ EUVL L 146, 6.6.2012, s. 46.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 22 päivänä toukokuuta 2013,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU mukaisten kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien mallista***(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 2882)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2013/242/EU)*

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 2 kohdan ja liitteen XIV,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2012/27/EU mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava kansalliset energiatehokkuuden toimintasuunnitelmat viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2014 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi. Suunnitelmissa on esitettävä merkittävät energiatehokkuustoimenpiteet ja odotetut tai saavutetut energiansäästöt, mukaan lukien energian toimittamisessa, siirrossa ja jakelussa sekä energian loppukäytössä saavutetut säästöt, jotta saavutettaisiin direktiivin 2012/27/EU 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut energiatehokkuustavoitteet. Kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien on joka tapauksessa sisällettävä direktiivin 2012/27/EU liitteessä XIV olevassa 2 osassa määritellyt tiedot. Kansallisia energiatehokkuuden toimintasuunnitelmia on täydennettävä ajan tasalle saatetuilla arvioilla odotetusta primäärienergian kokonaiskulutuksesta vuonna 2020 sekä arvioilla primäärienergian kuluksista direktiivin 2012/27/EU liitteessä XIV olevassa 1 kohdassa mainituilla aloilla.
- (2) Direktiivin 2012/27/EU 24 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan komissio toimittaa mallin, joka toimii

ohjeena kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien laatimiselle. Malli hyväksytään direktiivin 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla neuvoo-antavalla menettelyllä. Direktiivin 26 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ tarkoitettu komitea ja 26 artiklan 2 kohdassa säädetään, että mainitun asetuksen 4 artiklaa sovelletaan.

- (3) Tässä päätöksessä säädetyissä toimenpiteissä otetaan mahdollisimman laajasti huomioon energiatehokkuusdirektiivin komiteassa käydyt keskustelut,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään direktiivin 2012/27/EU 24 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä XIV edellytetty kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien malli sellaisena kuin se on esitetty tämän päätöksen liitteessä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä toukokuuta 2013.

Komission puolesta
Günther OETTINGER
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

LIITE

PAKOLLISTEN OSIEN MALLI
KANSALLINEN ENERGIATEHOKKUUDEN TOIMINTASUUNNITELMA

Suunnitelman päivämäärä (Huomautus: ensimmäinen suunnitelma on esitettävä viimeistään 30. huhtikuuta 2014)

SISÄLLYSLUETTELO (PAKOLLISTEN OSIEN LUETTELO)

1. Johdanto
2. Yleiskatsaus kansallisista energiatehokkuustavoitteista ja säästöistä
 - 2.1 Vuoden 2020 kansallinen energiatehokkuustavoite
 - 2.2 Muut energiatehokkuustavoitteet
 - 2.3 Primäärienergian säästöt
 - 2.4 Loppuenergian säästöt
3. Energiatehokkuusdirektiivin täytäntöönpanoon liittyvät poliittiset toimenpiteet
 - 3.1 Horisontaaliset toimenpiteet
 - 3.1.1 Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät ja vaihtoehtoiset politiikkatoimet (7 artikla, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.2 kohta)
 - 3.1.2 Energiakatselmuksukset ja energianhallintajärjestelmät (8 artikla)
 - 3.1.3 Kulutuksen mittaaminen ja laskutus (9–11 artikla)
 - 3.1.4 Kuluttajatiedotusohjelmat ja koulutus (12 ja 17 artikla)
 - 3.1.5 Pätevyys-, akkreditointi- ja sertifiointijärjestelmien saatavuus (16 artikla)
 - 3.1.6 Energiapalvelut (18 artikla)
 - 3.1.7 Muut luonteeltaan horisontaaliset energiatehokkuustoimenpiteet (19 ja 20 artikla)
 - 3.2 Rakennusten energiatehokkuus
 - 3.2.1 Rakennusten peruskorjausta koskeva strategia (4 artikla)
 - 3.2.2 Muut energiatehokkuustoimenpiteet rakennusalalla
 - 3.3 Julkisten elinten energiatehokkuus
 - 3.3.1 Keskushallinnon rakennukset (5 artikla)
 - 3.3.2 Muiden julkisten elinten rakennukset (5 artikla)
 - 3.3.3 Julkisten elinten hankinnat (6 artikla)
 - 3.4 Muut energian loppukäytön tehokkuutta koskevat toimet muun muassa teollisuudessa ja liikenteessä
 - 3.5 Tehokkaan lämmityksen ja jäähdytyksen edistäminen
 - 3.5.1 Kattava arviointi (14 artikla)
 - 3.5.2 Muut tehokkaaseen lämmitykseen ja jäähdytykseen liittyvät toimenpiteet (14 artikla)
 - 3.6 Energian muuntaminen, siirto, jakelu ja kysynnänohjaus
 - 3.6.1 Energiatehokkuuskriteerit verkkotariffeissa ja -säännöissä (15 artikla)
 - 3.6.2 Kysynnänohjauksen helpottaminen ja edistäminen (15 artikla)
 - 3.6.3 Energiatehokkuuskriteerit verkon suunnittelussa ja verkkosäännöissä (15 artikla)

1. Johdanto

Tässä mallissa määritellään tiedot, jotka jäsenvaltioiden on esitettävä energiatehokkuusdirektiivin (2012/27/EU) 24 artiklan 2 kohdan ja liitteen XIV mukaisissa kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissaan toimenpiteistä, jotka on hyväksytty tai aiotaan hyväksyä energiatehokkuusdirektiivin keskeisten osien täytäntöönpanemiseksi. Jos mallissa luetellaan asioita, joiden ilmoittaminen on pakollista, niillä ei tarkoiteta toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot eivät ole hyväksyneet tai suunnitelleet. Malli on tarkoitettu jäsenvaltioille ohjeeksi kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien laatimista varten, kuten on säädetty energiatehokkuusdirektiivin 24 artiklan 2 kohdassa.

Jos mallissa ilmoitetaan, että tiedot on ilmoitettava ensimmäisessä ja/tai toisessa kansallisen energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa, tämä perustuu energiatehokkuusdirektiivin säännöksiin. Jos tällaista viittausa ei ole, tiedot on toimitettava ensimmäisessä ja kaikissa seuraavissa kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissa.

Mallia täydentävät kansallisia energiatehokkuuden toimintasuunnitelmia koskevat ohjeet [viittaus komission yksiköiden valmisteluasiakirjaan, jossa annetaan lisäohjeita].

2. Yleiskatsaus kansallisista energiatehokkuustavoitteista ja säästöistä

2.1 Vuoden 2020 kansallinen energiatehokkuustavoite

1) Ilmoittakaa energiatehokkuusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa vaadittu ohjeellinen kansallinen energiatehokkuustavoite vuodelle 2020 (3 artiklan 1 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 1 kohta).

2) Ilmoittakaa tavoitteen odotettu vaikutus primääri- ja loppuenergian kokonaiskulutukseen vuonna 2020 ja selittäkää, miten ja minkä tietojen perusteella tämä on laskettu (3 artiklan 1 kohta).

3) Antakaa arvio primäärienergian kokonaiskulutuksesta ja alakohtaisesta kulutuksesta vuonna 2020 (24 artiklan 2 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohta).

2.2 Muut energiatehokkuustavoitteet

Luetelkaa muut energiatehokkuuteen liittyvät kansalliset tavoitteet, jotka koskevat koko taloutta tai tiettyjä aloja (liitteessä XIV olevan 2 osan 1 kohta).

2.3 Primäärienergian säästöt

Antakaa yleiskatsaus raportointijankokohtaan mennessä saavutetuista säästöistä ja arvio vuoteen 2020 mennessä odotetuista säästöistä (3 artiklan 1 kohta, 24 artiklan 2 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan a alakohta).

2.4 Loppuenergian säästöt

1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY⁽¹⁾ soveltamiseksi antakaa ensimmäisessä ja toisessa kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa tiedot saavutetuista loppuenergian säästöistä ja vuoteen 2016 saakka ennustetuista säästöistä energian loppukäytössä (direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohta; energiatehokkuusdirektiivin liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan b alakohta).

2) Direktiivin 2006/32/EY soveltamiseksi kuvaillakaa ensimmäisessä ja toisessa kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa loppuenergian säästöjen määrittämisessä käytetty mittaus- ja/tai laskentamenetelmä (liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan b alakohdan toinen alakohta).

3. Energiatehokkuusdirektiivin täytäntöönpanoon liittyvät poliittiset toimenpiteet

3.1 Horisontaaliset toimenpiteet

3.1.1 Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät ja vaihtoehtoiset politiikkatoimet (7 artikla, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.2 kohta)

1) Antakaa tiedot niiden energiansäästöjen kokonaismäärästä, jotka velvoitekaudella on saavutettu 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, sekä tarvittaessa tiedot siitä, kuinka 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa lueteltuja mahdollisuuksia on käytetty (7 artikla, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan a alakohta).

2) Antakaa lyhyt kuvaus 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta kansallisesta energiatehokkuusvelvoitejärjestelmästä, mukaan lukien tiedot siitä, kuinka seuranta ja todentaminen on varmistettu (7 artiklan 1 ja 6 kohta, 20 artiklan 6 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.2 kohta).

⁽¹⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

- 3) Antakaa tiedot 7 artiklan 9 kohdan ja 20 artiklan 6 kohdan mukaisesti hyväksytyistä vaihtoehtoisista politiikkatoimista, mukaan lukien tiedot siitä, kuinka seuranta ja todentaminen on varmistettu ja kuinka vastaavuus on säilytetty (7 artiklan 9 ja 10 kohta, 20 artiklan 6 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.2 kohta).
- 4) Esittää tarvittaessa energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän tuloksena saavutetut julkaistut energiansäästöt (7 artiklan 6 ja 8 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan a alakohta).
- 5) Esittää tarvittaessa vaihtoehtoisten politiikkatoimien tuloksena saavutetut julkaistut energiansäästöt (7 artiklan 10 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan a alakohta).
- 6) Antakaa tiedot energiatehokkuusdirektiivin liitteen IV mukaisesti valituista kansallisista kertoimista (liitteessä XIV olevan 2 osan 3.2 kohta).
- 7) Antakaa tarvittaessa tiedot muusta kuin energiatehokkuusdirektiivin liitteessä V olevan 2 kohdan e alakohdassa säädetystä menetelmästä, jota käytetään säästöjen elinkaaren huomioon ottamiseen, ja selittää, kuinka on varmistettu, että menetelmä johtaa vähintään samaan säästöjen kokonaismäärään kuin direktiivissä säädetty menetelmä (liitteessä V olevan 2 kohdan e alakohta).

3.1.2 Energiakatselmuksien ja energianhallintajärjestelmät (8 artikla)

Antakaa yleiskatsaus energiakatselmusten ja energianhallintajärjestelmien edistämiseksi suunnitelluista tai toteutetuista toimenpiteistä, mukaan lukien tehtyjen energiakatselmusten määrää koskevat tiedot, joissa eritellään suurissa yrityksissä tehdyt energiakatselmuksien ja annetaan jäsenvaltion alueella sijaitsevien suurten yritysten määrä ja tieto siitä, kuinka moneen niistä sovelletaan 8 artiklan 5 kohtaa (liitteessä XIV olevan 2 osan 3.3 kohta).

3.1.3 Kulutuksen mittaaminen ja laskutus (9–11 artikla)

Kuvaillakaa toteutettuja ja suunniteltuja toimenpiteitä, jotka on hyväksytty tai aiotaan hyväksyä kulutuksen mittauksen ja laskutuksen alalla (9 artikla, 10 artikla, 11 artikla, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.1.4 Kuluttajatiedotusohjelmat ja koulutus (12 ja 17 artikla)

Antakaa tiedot toimenpiteistä, jotka on hyväksytty tai aiotaan hyväksyä energian tehokkaan käytön edistämiseksi ja helpottamiseksi pk-yrityksissä ja kotitalousasiakkaiden piirissä (12 artikla, 17 artikla, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.1.5 Pätevyys-, akkreditointi- ja sertifiointijärjestelmien saatavuus (16 artikla)

Antakaa tiedot olemassa olevista tai suunnitelluista sertifiointi- tai akkreditointijärjestelmistä tai vastaavista pätevyysjärjestelmistä (mukaan lukien tarvittaessa koulutusohjelmat), jotka ovat energiapalvelujen ja energiakatselmusten suorittajien, energia-asioiden vastaavien ja energiaan liittyvien, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU⁽¹⁾ 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyjen rakennusosien asentajien saatavilla (16 artikla, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.7 kohta).

3.1.6 Energiapalvelut (18 artikla)

- 1) Antakaa tiedot toimenpiteistä, jotka on hyväksytty tai aiotaan hyväksyä energiapalvelujen edistämiseksi. Kuvaukseen on sisällyttävä linkki internetsivustolle, jossa on luettelo saatavilla olevista energiapalvelujen tarjoajista ja niiden pätevydestä (liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.8 kohta).
- 2) Antakaa laatu-arvio kansallisten energiapalvelumarkkinoiden nykyisestä tilasta ja tulevasta kehityksestä (18 artiklan 1 kohdan e alakohta).

3.1.7 Muut luonteeltaan horisontaaliset energiatehokkuustoimenpiteet (19 ja 20 artikla)

- 1) Ilmoittakaa ensimmäisessä kansallisessa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa energiatehokkuusdirektiivin 19 artiklan täytäntöönpanemiseksi toteutetut energiatehokkuustoimenpiteet. Esittää erityisesti luettelo energiatehokkuuteen liittyvien sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamiseksi toteutetuista toimenpiteistä (esim. ristiriitaiset kannustimet usean omistajan kiinteistöissä, julkiset hankinnat ja vuotuisen talousarvion laadinta sekä julkisten elinten tilinpito) (19 artikla, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.9 kohta).

(¹) EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.

- 2) Antakaa kansallista energiatehokkuusrahastoa koskevat tiedot (20 artikla, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.2 Rakennusten energiatehokkuus

3.2.1 Rakennusten peruskorjausta koskeva strategia (4 artikla)

Esitellä rakennusten peruskorjausta koskeva pitkän aikavälin kansallinen strategia (4 artiklan viimeinen alakohta).

3.2.2 Muut energiatehokkuustoimenpiteet rakennusalalla

Antakaa tiedot rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi toteutetuista merkittävistä toimenpiteistä, jotta saavutettaisiin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuustavoitteet (24 artiklan 2 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.3 Julkisten elinten energiatehokkuus

3.3.1 Keskushallinnon rakennukset (5 artikla)

Antakaa tiedot lämmitettyjen ja jäähdytettyjen keskushallinnon rakennusten julkaistusta luettelosta (5 artiklan 5 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.3.2 Muiden julkisten elinten rakennukset (5 artikla)

1) Antakaa tiedot toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä, joilla julkisia elimiä ja julkisoikeudellisia sosiaalisesta asuntotarjonnasta vastaavia toimijoita kannustetaan hyväksymään energiatehokkuussuunnitelmia, jotka osoittavat julkisten elinten toimivan esimerkkeinä rakennusten energiatehokkuuden alalla (5 artiklan 7 kohdan a alakohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

2) Antakaa luettelo julkisista elimistä, jotka ovat laatineet energiatehokkuussuunnitelman (liitteessä XIV olevan 2 osan 3.1 kohta).

3.3.3 Julkisten elinten hankinnat (6 artikla)

Antakaa tiedot toteutetuista tai suunnitelluista toimista, joilla pyritään varmistamaan, että keskushallinnot hankkivat energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia (6 artiklan 1 kohta), sekä toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä, joilla muita julkisia elimiä rohkaistaan tekemään samoin (6 artiklan 3 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.4 Muut energian loppukäytön tehokkuutta koskevat toimet muun muassa teollisuudessa ja liikenteessä

1) Antakaa tiedot teollisuuden energiatehokkuuden parantamiseksi toteutetuista merkittävistä toimenpiteistä, jotta saavutettaisiin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuustavoitteet (24 artiklan 2 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

2) Antakaa tiedot matkustaja- ja tavaraliikenteen energiatehokkuuden parantamiseksi toteutetuista merkittävistä toimenpiteistä, jotta saavutettaisiin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuustavoitteet (24 artiklan 2 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3) Antakaa tiedot muista energian loppukäytön tehokkuutta koskevista toimenpiteistä, joilla edistetään kansallisten energiatehokkuustavoitteiden saavuttamista ja joista ei ole raportoitu muualla kansallisessa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa (24 artiklan 2 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.5 Tehokkaan lämmityksen ja jäähdytyksen edistäminen

3.5.1 Kattava arviointi (14 artikla)

1) Antakaa toisessa ja sitä seuraavissa kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissa arviointi tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen hyödyntämismahdollisuuksia koskevan kattavan arvioinnin toteuttamisessa saavutetusta edistyksestä (14 artiklan 1 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.4 kohta).

2) Kuvailkaa menettelyt ja menetelmät, joita on käytetty energiatehokkuusdirektiivin liitteessä IX asetettujen kriteerien mukaisen kustannus-hyötyanalyysin tekemiseksi (14 artiklan 3 kohta, liitteessä IX olevan 1 osan viimeinen alakohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.5.2 Muut tehokkaaseen lämmitykseen ja jäähdytykseen liittyvät toimenpiteet (14 artikla)

Kuvaillaa kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason toimenpiteitä, strategioita ja toimintapolitiikkoja, mukaan lukien ohjelmat ja suunnitelmat, joilla pyritään kehittämään tehokkaan yhteistuotannon, tehokkaan kaukolämmityksen ja jäähdytyksen ja muiden tehokkaiden lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien sekä hukkalämmön ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käytön taloudellisia mahdollisuuksia (14 artiklan 2 ja 4 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.6 Energian muuntaminen, siirto, jakelu ja kysynnän ohjaus

3.6.1 Energiatehokkuuskriteerit verkkotariffeissa ja -säännöissä (15 artikla)

- 1) Kuvaillaa suunniteltuja tai hyväksytyjä toimenpiteitä, joilla pyritään varmistamaan, että poistetaan sellaiset tariffeihin sisältyvät kannustimet, jotka ovat haitallisia sähkön tuotannon, siirron, jakelun ja toimituksen kokonaistehokkuudelle tai jotka voivat haitata kysynnän ohjauksen soveltamista markkinoiden tasapainottamisessa ja lisäpalvelujen hankinnassa (15 artiklan 4 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).
- 2) Kuvaillaa suunniteltuja tai hyväksytyjä toimenpiteitä, joilla verkonhaltijoita pyritään kannustamaan parantamaan tehokkuutta infrastruktuurin suunnittelun ja käytön avulla (15 artiklan 4 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).
- 3) Kuvaillaa suunniteltuja tai hyväksytyjä toimenpiteitä, joilla pyritään varmistamaan, että tariffit antavat toimittajille mahdollisuuden edistää kuluttajien osallistumista järjestelmän tehokkuuteen, mukaan lukien kysynnän ohjaus (15 artiklan 4 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 2 kohdan ensimmäinen virke).

3.6.2 Kysynnän ohjauksen helpottaminen ja edistäminen (15 artikla)

Antakaa tiedot muista suunnitelluista tai hyväksytyistä toimenpiteistä, joilla pyritään mahdollistamaan kysynnän ohjaus ja kehittämään sitä, mukaan lukien dynaamista hinnoittelua tukeviin tariffeihin liittyvät kysynnän ohjaustoimenpiteet (liitteessä XI oleva 3 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.6 kohta).

3.6.3 Energiatehokkuuskriteerit verkon suunnittelussa ja verkkosäännöissä (15 artikla)

Kuvatkaa edistystä, jota on saavutettu kansallisen kaasu- ja sähköinfrastruktuurin energiaterhokkuuden parantamismahdollisuuksien arvioinnissa, ja antakaa tiedot hyväksytyistä ja suunnitelluista toimenpiteistä ja investoinneista kustannustehokkaiden energiaterhokkuusparannusten toteuttamiseksi verkkoinfrastruktuurissa ja niiden toteuttamisaikataulu (15 artiklan 2 kohta, liitteessä XIV olevan 2 osan 3.5 kohta).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä toukokuuta 2013,

tilapäisestä poikkeamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II säädetyistä alkuperäsäännöistä Swazimaan erityistilanteen huomioon ottamiseksi persikoiden, päärynöiden ja ananasten osalta

(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 2906)

(2013/243/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon talouskumppanussopimukset vahvistavissa tai niiden vahvistamiseen johtavissa sopimuksissa määrättyjen järjestelyjen soveltamisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) tietyistä valtioista peräisin oleviin tuotteisiin 20 päivänä joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1528/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä II olevan 36 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio antoi 23 päivänä huhtikuuta 2012 täytäntöönpanopäätöksen 2012/213/EU ⁽²⁾ tilapäisestä poikkeamisesta asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II säädetyistä alkuperäsäännöistä Swazimaan erityistilanteen huomioon ottamiseksi persikoiden, päärynöiden ja ananasten osalta.
- (2) Swazimaa haki 28 päivänä helmikuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II olevan 36 artiklan mukaisesti 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivänä joulukuuta 2014 väliseksi kahden vuoden ajaksi poikkeusta mainitussa liitteessä säädetyistä alkuperäsäännöistä. Haku koskee 780 tonnin kokonaismäärää persikoita, päärynöitä ja hedelmämehua olevia persikka- ja/tai päärynä- ja/tai ananasekoituksia, jotka kuuluvat CN-koodeihin ex 2008 70 98, 2008 40 90 ja ex 2008 97 98.
- (3) Swazimaalta saatujen tietojen mukaan se ei pysty noudattamaan asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II olevassa lisäyksessä 1 säädettyä tuotekohtaista alkuperäsääntöä, jossa muun muassa veloitetaan, että kaikki käytetyt ainekset luokitellaan eri nimikkeeseen kuin lopputuote. Swazimaa hankkii naapurivaltio Etelä-Afrikasta muualta peräisin olevia CN-koodien ex 2008 70 92 ja 2008 40 90 lisättyä sokeria sisältämättömässä mehussa olevia kuutioituja persikoita ja päärynöitä lopputuotteen valmistusta varten, koska sillä ei ole persikoiden ja päärynöiden paikallista tuotantoa kaupallisessa laajuudessa. Asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II olevan 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti näihin tuotteisiin ei myös-

kään sovelleta kumulaatiota Etelä-Afrikan kanssa. Sen vuoksi lopputuote ei ole liitteessä vahvistettujen sääntöjen mukainen.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II olevassa 36 artiklassa todetaan, että yhteisö myöntyy kaikkiin AKT-valtioiden pyyntöihin, jotka ovat tämän artiklan mukaisesti perusteltu asianmukaisesti ja joista ei voi aiheutua vakavaa haittaa yhteisön vakiintuneelle elinkeinolle.
- (5) Asetuksen (EY) n:o 1528/2007 liitteessä II olevan 36 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti Swazimaa pyytää lisäaikaa pystyäkseen noudattamaan alkuperäsääntöä, koska talouden toimijat ovat aloittaneet kokeilun, jossa ne käyttävät Etelä-Afrikasta tulevia tuoreita persikoita ja/tai päärynöitä, jotka kuoritaan, leikataan ja pakataan kylmässä vedessä tynnyreihin ja kuljetetaan jäähdytettynä jatkojalostettaviksi Swazimaahan. Tällaisten harmonoidun järjestelmän 8 lukuun luokiteltavien aineiden käytön myötä Swazimaassa valmistettu lopputuote voisi olla edellä mainitun säännön mukainen.
- (6) Swazimaa viittasi tarpeeseen vastata eurooppalaisten ostajien toiveisiin erilaisista säilötyistä tuotteista, mukaan lukien vähäiset määrät persikkaa ja päärynöitä, joita ei kasvateta sen alueella. Jos eurooppalaiset vähittäismyyjät eivät pysty saamaan täydellistä tuotevalikoimaa toimittajaltaan Swazimaassa, Swazimaan hyytelö-, ananas- ja sitruhedelmäpikareilla käytävä kauppa saattaa hävitä.
- (7) Koska Swazimaa tarvitsee lisäaikaa pystyäkseen noudattamaan alkuperäsääntöjä, olisi myönnettävä tilapäinen poikkeus. Tilapäinen poikkeus olisi asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II olevan 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti rajoitettava kestämään ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen, jotta tukea saava yritys kykenee noudattamaan mainittuja sääntöjä.
- (8) Jotta Swazimaa voisi hyödyntää myönnetty määrät kokonaisuudessaan ja ottaen huomioon, että Swazimaa pystyi hyödyntämään aiempaa poikkeusta vasta vuoden 2012 toisella puoliskolla, tilapäistä poikkeusta olisi sovellettava taannehtivasti 1 päivästä tammikuuta 2013.
- (9) Tilapäinen poikkeus alkuperäsäännöistä ei asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II olevan 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti aiheuttaisi vakavaa haittaa unionin vakiintuneelle elinkeinolle, jos tiettyjä määriin, valvontaan ja keston liittyviä edellytyksiä noudatetaan.

⁽¹⁾ EUVL L 348, 31.12.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 113, 25.4.2012, s. 12.

- (10) Sen vuoksi on perusteltua suhtautua myönteisesti Swazimaan pyyntöön ja myöntää tilapäinen poikkeus asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II olevan 36 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella.
- (11) Swazimaalta saatujen tietojen mukaan HS-nimikkeen 2008 tuotteiden poikkeuksen nojalla tapahtunut vienti oli noin 250 tonnia vuoden 2012 heinäkuusta joulukuuhun. Vuosiksi 2013 ja 2014 myönnettävien määrien olisi vastattava tätä käyttöä. On aiheellista säätää 500 tonnin suuruisesta vuotuisesta määrästä, joka vastaa tuotannon alan valmiutta jatkaa vientiään unioniin nykyisellään.
- (12) Näin ollen Swazimaille olisi myönnettävä kahdeksi vuodeksi tilapäinen poikkeus vuotuiselle 500 tonnin määrälle persikoita, päärynöitä ja hedelmämeheissä olevia persikka- ja/tai päärynä- ja/tai ananaskeoituksia, jotka kuuluvat CN-koodeihin ex 2008 70 98, 2008 40 90 ja ex 2008 97 98.
- (13) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 (1) vahvistetaan tariffikiintiöiden hallinnointia koskevat säännöt. Swazimaan viranomaisten, jäsenvaltioiden tulliviranomaisten ja komission välisenä yhteistyönä toteutettavan tehokkaan hallinnoinnin varmistamiseksi mainittuja sääntöjä olisi sovellettava tällä päätöksellä myönnettävän poikkeuksen nojalla tuotaviin määriin.
- (14) Poikkeuksen vaikutusten tehokkaan seurannan mahdollistamiseksi Swazimaan viranomaisten olisi säännöllisesti toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot antamistään EUR.1-tavaratodistuksista.
- (15) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteessä II säädetään, ja mainitun liitteen 36 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti Swazimaan alkuperätuotteina pidetään tämän päätöksen 2–5 artiklassa vahvistetuin edellytyksin CN-koodien ex 2008 70 98, 2008 40 90 ja ex 2008 97 98 persikoita, päärynöitä ja hedelmämeheissä olevia persikka- ja/tai päärynä- ja/tai ananaskeoituksia, joiden valmistuksessa käytetään muualta peräisin olevia CN-koodin ex 2008 70 92 lisättyä sokeria sisältä-

mättömässä mehussa olevia kuutioituja persikoita ja CN-koodin ex 2008 40 90 lisättyä sokeria sisältämättömässä mehussa olevia kuutioituja päärynöitä.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa säädettyä poikkeusta sovelletaan liitteessä lueteltuihin tuotteisiin ja määriin, jotka ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi Swazimaasta unioniin 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana.

3 artikla

Tämän päätöksen liitteessä säädettyjä määriä on hallinnoitava asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a, 308 b ja 308 c artiklan mukaisesti.

4 artikla

Swazimaan tulliviranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaa 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vientimäärien valvonnan.

Kaikissa niiden 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille antamissa EUR.1-tavaratodistuksissa on oltava viittaus tähän päätökseen.

Swazimaan toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle kutakin vuosineljänneistä seuraavan kuukauden aikana ilmoitus määristä, joille on annettu EUR.1-tavaratodistukset tämän päätöksen nojalla, ja näiden todistusten sarjanumerot.

5 artikla

Tämän päätöksen nojalla annettujen EUR.1-tavaratodistusten 7 kohdassa on oltava seuraava maininta:

”Derogation — Implementing Decision 2013/243/EU”.

6 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013 31 päivään joulukuuta 2014.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä toukokuuta 2013.

Komission puolesta
Algirdas ŠEMETA
Komission jäsen

(1) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

LIITE

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Ajanjakso	Vuotuinen kokonaismäärä (tonnia)
09.1628	2008 40 90	Päärynävalmisteet	1.1.2013–31.12.2013	500
	ex 2008 70 98	Persikkavalmisteet		
	ex 2008 97 98	Hedelmävalmisteet; Hedelmämeheussa oleva persikka- ja/tai päärynä- ja/tai ananassekoitus	1.1.2014–31.12.2014	500

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Neuvoston asetus (EU) N:o 216/2013, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2013, Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta

Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta 7 päivänä maaliskuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 216/2013 (EUVL L 69, 13.3.2013, s. 1) mukaisesti 1. heinäkuuta 2013 lähtien vain sähköisessä muodossa julkaistu virallinen lehti on todistusvoimainen, ja vain sillä on oikeusvaikutuksia.

Jos virallisen lehden sähköistä versiota ei ole mahdollista julkaista ennakoimattomien ja poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, virallisen lehden painettu versio on todistusvoimainen, ja sillä on oikeusvaikutuksia asetuksen (EU) N:o 216/2013 3 artiklassa esitettyjen ehtojen ja edellytysten mukaisesti.

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI